

Gazeta Politechniki

(215)

11

listopad 2011

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

Przemówienie JM Rektora - s. 3

Jubileusz 60-lecia uczelni - s. 3

Jubileusz profesora Kazimierza Oczosia - s. 13

*Certyfikat Akredytacji Laboratorium
Badawczego dla Uczelnianego Labo-
ratorium Badań Materiałów dla Prze-
mysłu Lotniczego - s. 16*

*Wspomnienie dr. inż. Edwarda
Rokaszewskiego - s. 19*

*Próby statyczne motoszybowca
AOS-71 - s. 22*

*Po raz trzeci zwyciężyli w Bezmie-
chowej - s. 24*

Prezydent RP w Politechnice

Inauguracja roku akademickiego 2011/2012

Koncertem w Filharmonii Podkarpackiej rozpoczęły się obchody jubileuszu.

Z poczetem sztandarowym na czele.

Przywitanie prezydenta B. Komorowskiego z gośćmi.

Rozpoczęcie uroczystości.

Immatrykulacja studentów I roku.

Wręczenie medalu bp. K. Górnemu w Katedrze Rzeszowskiej.

Wręczenie odznaczenia m.in. prof. J. Tomaszewi.

Wykład inauguracyjny prof. M. Orkisz.

PRZEMÓWIENIE JM REKTORA

prof. dr. hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka
na inauguracji roku akademickiego 2011/2012
w dniu 17 października 2011 r.

Szanowni Państwo,
Drodzy Studenci,
sześćdziesiąt lat temu, 30 września 1951 r., po raz pierwszy w Rzeszowie rozbrzmiewał radosny „Gaudeamus Igitur”. I chociaż początki były trudne, należy chylić czoło przed grupą wykładowców i studentów, którzy rozpoczęli działalność ówczesnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Wizja tych osób i praca dwóch pokoleń spowodowały, że istnieje na Podkarpaciu uczelnia techniczna z pełnymi prawami akademickimi, która wykształciła ok. 50 tys. absolwentów, w tym ponad 500 pilotów lotnictwa cywilnego, i której wkład w rozwój regionu jest niezaprzeczalny.

Panie Prezydencie, Pana obecność dzisiaj wśród nas poczytujemy jako uznanie dla tych wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do rozwoju Politechniki Rzeszowskiej.

Infrastrukturę uczelni możemy zobaczyć - dwa kampusy w Rzeszowie, Ośrodek Kształcenia Lotniczego w Jasionce, Akademicki Ośrodek Szybowcowy w Bezmiechowej, Laboratorium Biotechnologiczne w Albigowej. Mamy zatem doskonałą bazę do kształcenia studentów - najważniejszej misji uczelni. Mimo niepokojących danych demograficznych, od 4 lat obserwujemy wzrost liczby kandydatów na studia. Obecnie liczba studentów, łącznie z nowo przyjętymi, wynosi ok. 16 800 osób. W bie-

żącym roku podania na naszą uczelnię złożyło ponad 13,5 tys. kandydatów, z których zostało przyjętych ponad 6 tys. Najbardziej popularnymi kierunkami studiów były: *budownictwo, inżynieria środowiska, architektura i urbanistyka, logistyka* oraz nowo uruchomiony kierunek - *bezpieczeństwo wewnętrzne*. W sumie, uczelnia oferuje 26 kierunków studiów, prowadzonych na 6 wydziałach, a 7 kierunków studiów posiada status kierunków zamawianych.

Jakość dydaktyki szkoły wyższej jest ściśle powiązana z poziomem prowadzonych badań naukowych. Aparatura naukowa zakupiona w ostatnich latach ze środków funduszy strukturalnych, za kwotę ok. 300 mln zł, pozwoliła na wyposażenie naszych laboratoriów nieodlagające od poziomu światowego. Od nas samych zależy, jak ten potencjał wykorzystamy. Musimy zintensyfikować badania naukowe, pozyskiwać więcej środków na ich prowadzenie. Naszym zadaniem jest dbanie o rozwój naukowy naszych młodszych kolegów, rozszerzenie studiów doktoranckich, większe włączenie studentów studiów magisterskich w realizację prac naukowych. To zaangażowanie w badania naukowe będzie determinować przyszłość uczelni.

Podstawowym zadaniem badacza jest poszukiwanie prawdy, odślanianie tajemnic przyrody. Pracując jednak w Politechnice, powinniśmy „czynić so-

bie ziemię poddaną”, poprzez mądrą współpracę z przemysłem, odpowiadając na jego potrzeby, widząc jednak konieczność zrównoważonego rozwoju, uwzględniając wszelkie jego elementy, nie tylko naukowe, techniczne i środowiskowe, ale też etyczne i społeczne.

Szanowni Państwo,
w czasie ubiegłorocznego wystąpienia wyraziłem nadzieję, że w tym roku będę miał przyjemność gości Państwa w tej auli. Wszystkim, którzy przyczynili się do spełnienia tej obietnicy - Ministerstwu: Rozwoju Regionalnego oraz Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, firmie Skanska, która ten obiekt wybudowała i pracownikom naszej uczelni zaangażowanym w realizację tego projektu, szczególnie prorektorowi ds. rozwoju, panu prof. Markowi Orkiszowi i panu kanclerzowi Januszowi Buremu, składam gorące podziękowanie.

Szanowni Państwo,
Droga Młodzieży,
w nowym roku akademickim proszę przyjąć serdeczne życzenia wszystkiego co najlepsze w życiu osobistym i zawodowym. Niech studiowanie i praca w tej uczelni, a także współpraca z nią będą źródłem wszelkich sukcesów i satysfakcji oraz znaczących dokonań w naszej działalności.

JUBILEUSZ 60-LECIA UCZELNI (w kilku odsłonach)

W Filharmonii Podkarpackiej

Uroczystym koncertem symfonicznym Orkiestry Filharmonii Podkarpackiej rozpoczęły się w dniu 22 września 2011 r. obchody jubileuszu 60-lecia naszej uczelni.

Poprzedzając tę część jubileuszowej uroczystości, JM Rektor prof. Andrzej

Sobkowiak przypomniał początki wyższego szkolnictwa technicznego w Rzeszowie, krótko naświetlił historię uczelni i rezultaty działań, na które złożyła się praca dwóch pokoleń. Uroczystość była też okazją do złożenia podziękowań tym osobom, które w jakikolwiek sposób przyczyniły się do rozwoju naszej uczel-

ni i efektów dnia dzisiejszego. Następnie wszyscy zebrani obejrzeli przygotowany na tę okoliczność przez TVP Rzeszów niemal półgodzinny film pt. *Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza*, a po koncercie, przy lampce wina, w foyer Filharmonii mieli okazję do kolejnych wspomnień.

W Sali Senatu

W dniu 13 października 2011 r. w Sali Senatu PRz odbyła się uroczystość wręczenia odznaczeń i medali pracownikom Politechniki Rzeszowskiej. Uroczystości przewodniczył prorektor ds. ogólnych prof. Feliks Stachowicz, odznaczenia państwowe wręczył zaś wicewojewoda podkarpacki Andrzej Reguła, w towarzystwie rektora prof. Andrzeja Sobkowiaka.

- Srebrnym Krzyżem Zasługi zostali odznaczeni: mgr inż. Jacek Hess, dr inż. Jadwiga Kaleta, dr inż. Julian Koziół, dr inż. Andrzej Majka, dr Leszek Olszowy, dr Marta Pomykała, dr inż. Marek Potoczek, dr inż. Daniel Słyś, dr Janusz Sokół, dr inż. Dominik Strzałka, dr inż. Lucjan Ślęczka, dr hab. inż. Mirosław Śmieszek, prof. PRz, dr Lucyna Trojnar-Spelina, dr inż. Mariusz Trojnar.
- Brązowym Krzyżem Zasługi zostali odznaczeni: dr inż. Zbigniew Hajduk, dr inż. Tomasz Kapuściński, dr inż. Anna Kuźniar, dr inż. Wiesława Małska, dr inż. Sławomir Samolej, dr inż. Dariusz Wyrwa, dr Beata Zatwarnicka-Madura, dr inż. Tomasz Żabiński.
- Medalem Złotym za Długoletnią Służbę zostali odznaczeni: Małgorzata Gosztyła, Krystyna Karmelita, mgr Alicja Kasica, dr hab. Maria Kopacz, prof. PRz, mgr Jacek Lutak, mgr inż.

Jadwiga Mokrzycka-Lech, mgr inż. Józef Nuckowski, mgr Małgorzata Paśko, Irena Pukała, Bernadetta Rostół, dr Krystyna Sieniawska, Jerzy Stachowicz, mgr inż. Łucja Stanowska.

- Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę zostali odznaczeni: dr Ewa Czerwieniec, dr inż. Maria Grabas, mgr Małgorzata Kołodziej, mgr Jadwiga Wilczyńska.
- Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę zostali odznaczeni: mgr Andrzej Blahaczek, mgr Barbara Czajka, mgr Joanna Dubiel-Rysz.
- Medalem Komisji Edukacji Narodowej zostali odznaczeni: prof. dr hab. inż. Roman Kadaj, mgr Henryk Meder, dr inż. Ewa Michalak, dr inż. Zbigniew Plewako, dr inż. Witold Posiewała, dr inż. Jakub Wojturski.
- Medalem „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” zostali wyróżnieni: Kazimierz Burek, Teresa Chorzępa, dr hab. inż. Lesław Gołębiowski, prof. PRz, Janusz Grabek, Janusz Pomorski, dr inż. Tomasz Rogalski, Danuta Sebastiańska.

W Regionalnym Centrum Dydaktyczno-Konferencyjnym i Biblioteczno-Administracyjnym

Dnia 17 października 2011 r. w auli głównej nowo wybudowanego Centrum odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego 2011/2012 z udziałem

prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego. Jednocześnie była to zasadnicza część jubileuszu 60-lecia uczelni.

Inaugurację tradycyjnie poprzedziła msza św. w intencji środowiska akademickiego w kościele o.o. Dominikanów, odprawiona pod przewodnictwem JE ks. bp. ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej Kazimierza Górniego.

Rozpoczynając uroczystość inauguracji, JM Rektor prof. Andrzej Sobkowiak powiedział: „W tradycji akademickiej inauguracja nowego roku jest wydarzeniem wyjątkowym, łączącym doświadczenie i dostojność profesorów z zapałem i entuzjazmem immatrykulowanych studentów. Obecna inauguracja jest szczególna, gdyż uwieńczy obchody 60-lecia naszej uczelni i jest ostatnią inauguracją prowadzoną przez obecne władze uczelni. Dlatego jesteśmy zaszczytzeni, że w tym dniu jest z nami prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Pan Bronisław Komorowski”.

Podczas uroczystości prezydent Bronisław Komorowski wręczył odznaczenia państwowe.

- Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski zostali odznaczeni: prof. dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. dr hab. inż. Marek Orkisz, prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak.
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski zostali odznaczeni: dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz, dr hab. inż. Barbara Dębska, prof. PRz, prof. dr hab. inż. Leszek Woźniak, prof. dr hab. inż. Janusz Tomaszek.
- Złotym Krzyżem Zasługi zostali odznaczeni: dr hab. inż. Marek Gosztyła, prof. PRz, dr inż. Tadeusz Pietryga.

Następnie JM Rektor wręczył przyznany uchwałą Senatu PRz medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej”. Wyróżnieni zostali: Krystyna Skowrońska i Zbigniew Rynasiewicz - posłowie na Sejm RP, Władysław Ortyl - senator RP, Tadeusz Ferenc - prezydent Rzeszowa, Tadeusz Gratkowski - prezes Zarządu Fundacji Rozwoju Politechniki Rzeszowskiej, Marek Kyc - dyrektor firmy PoliMarky, Janusz Miłek - prezes Zarządu firmy Polkemic, Jan Cyzio - wiceprezes Zarządu firmy Polkemic, prof. Zenon Hotra i prof. Bohdan Stadnyk z Politechniki Lwowskiej.

Z wymarzonym indeksem w rękę.

Fot. M. Misiakiewicz

Medalem „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” został wyróżniony także JE ks. bp Kazimierz Górny, któremu JM Rektor Andrzej Sobkowiak medal ten wręczył 11 października, w czasie duszpasterskiej inauguracji roku akademickiego w Katedrze Rzeszowskiej.

Zwracając się do społeczności akademickiej, prezydent RP Bronisław Komorowski powiedział m.in. „Racę mieli ci, którzy mówili, że trzeba się restrukturyzować, trzeba gonić innych i uzyskiwać zdolność do konkurowania, bo świat jest oparty na konkurencyjności. Tu w Rzeszowie widać, że świat nowoczesny, to świat zdolny do konkurowania, ale i do współpracy w ramach konkurencji, przy mocnej pozycji woli współdziałania. Przecież taka jest idea silnej pozycji, taka jest idea „Doliny Lotniczej”, taka jest idea ośrodków naukowych, które mają ambicję i umiejętność ich realizowania do stworzenia tzw. klastra, czyli zdolności współdziałania władz samorządowych, przemysłu i właśnie ośrodków naukowo-badawczych. Widać, jak to działa, widać po uzyskanych szansach, widać to także po tym miejscu, jakim jest Politechnika”.

Kolejnym punktem uroczystości była immatrykulacja studentów - przedstawiciele wszystkich wydziałów pierwszego roku studiów. Do immatrykulacji przystąpili:

- z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska: Anna Baszak, Anna Franczyk, Sylwia Krupa, Michał Liścańczuk, Paulina Maroń,
- z Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa: Kuba Ciekański, Dominika Łoza, Mariusz Majchrowski, Maciej Michna, Adrian Rutkowski, Michał Rzym,
- z Wydziału Chemicznego: Mateusz Decowski, Maria Józefczyk, Izabela Nowicka,
- z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki: Mateusz Boruta, Paulina Dudek, Mateusz Kut,
- z Wydziału Matematyki i Fizyki Stosowanej: Bartłomiej Brukarczyk, Anna Feder,
- z Wydziału Zarządzania: Monika Butryn, Amanda Olewicz, Wioleta Kwarta, Mateusz Tuchowski, Kamila Zawitkowska.

Oni też po złożeniu uroczystego słubowania odebrali z rąk JM Rektora in-

deksy i wysłuchali słów przewodniczącego Samorządu Studenckiego Damiana Pochronia.

Nowy rok akademicki został zainaugurowany niezwykle interesującym wykładem prorektora ds. rozwoju prof. Marka Orkisz, pt. „Perspektywy rozwoju Politechniki Rzeszowskiej w latach 2011-2020” (vide str. 6-10).

Po zakończeniu uroczystości w auli, ks. bp Kazimierz Górny dokonał aktu poświęcenia obiektu, po czym w holu Centrum została odsłonięta tablica pamiątkowa.

Uroczystość inauguracji swoją obecnością zaszczytili m.in.: towarzyszący prezydentowi RP ministrowie - Olgierd

ris causa Politechniki Rzeszowskiej, dyrektorzy szkół średnich województwa podkarpackiego, przedstawiciele mediów, studenci i pracownicy uczelni.

Jak zawsze, w tej ważnej uroczystości uczestniczyli rektorzy zaprzyjaźnionych uczelni akademickich, a wśród nich: prof. Kazimierz Furtak - rektor Politechniki Krakowskiej, prof. Marek Opielak - rektor Politechniki Lubelskiej, prof. Jerzy Skubis - rektor Politechniki Opolskiej, prof. Stanisław Adamczak - rektor Politechniki Świętokrzyskiej, prof. Stanisław Uliasz - rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego, a także prof. Jerzy Połusznny - rektor Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Rzeszowie.

Poświęcenie nowego obiektu przez ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej bp. K. Górnego.
Fot. M. Misiakiewicz

Dziekoński i Maciej Klimczak, parlamentarzyści województwa podkarpackiego, wojewoda podkarpacki Małgorzata Chomycz, marszałek województwa podkarpackiego Mirosław Karapyta, prezydent Rzeszowa Tadeusz Ferenc, ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej JE ks. bp Kazimierz Górny, przedstawiciele administracji samorządowej i państwowej, podkarpacki komendant policji nadinspektor Józef Gdański, przedstawiciele służb mundurowych wojska i straży pożarnej, przedstawiciele przedsiębiorstw i instytucji współpracujących z uczelnią, członkowie Fundacji Rozwoju Politechniki Rzeszowskiej, rektorzy poprzednich kadencji, doktorzy hono-

Dorocznym zwyczajem, 11 października 2011 r. w Katedrze Rzeszowskiej odbyła się inauguracyjna nowa rok akademicki środowiskowa msza św. z udziałem biskupa rzeszowskiego Kazimierza Górnego, ks. bp. Edwarda Białołęckiego i licznych duszpasterzy Rzeszowa. Koncelebrze przewodniczył i homilię wygłosił szczególny gość tej uroczystości, arcybiskup Edward Nowak z Rzymu. Uroczystości te wzbogaciły utwory muzyczno-wokalne, m.in. w wykonaniu naszych nieocenionych „Połonin”.

Marta Olejnik

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

prof. Barbara Kudrycka

Warszawa, 1 października 2011 r.

*Magnificencje Rektorzy,
Wysokie Senaty,
Nauczyciele Akademicy,
Drodzy Studenci,
Wszyscy Pracownicy Uczelni,*

Inauguracja roku akademickiego jest jak otwarcie nowego rozdziału w cywilizacyjnym i technologicznym rozwoju kraju. Dzisiaj, 1 października 2011 r., bez wątpienia możemy stwierdzić, że otwieramy nie tylko rozdział, ale nowy, niezapisany tom. Konsepcja tego tomu jest nam wszystkim znana, wypracowaliśmy ją wspólnie przez cztery ostatnie lata, dzieląc się wiedzą i spostrzeżeniami, czerpiąc z przemysłów i doświadczeń różnych środowisk, angażując kadre dydaktyczną, naukowców, przedsiębiorców, studentów i doktorantów. Podjęty wspólnie wysiłek zaowocował nowymi przepisami ośmiu ustaw i ponad stu rozporządzeń.

Mamy zabezpieczony wzrost finansowania szkolnictwa wyższego do 2015 roku. Nie zabraknie więc funduszy ani na symboliczny papier i atrament, ani na sfinansowanie twórczego wysiłku. Zmiany w systemie finansowania, nastawione zwłaszcza na premiowanie jakości, pozwolą docenić najlepszych, będą stymulować do rozwoju, wprowadzając konkurencję. Wzrosną płace pracowników uczelni, także sami studenci skorzystają ze zwiększonej puli stypendiów.

Dzisiejsze rozpoczęcie roku akademickiego jest więc tym momentem, w którym następuje symboliczne przekazanie nowego prawa w Wasze ręce. To od Waszej inicjatywy, zaangażowania i odpowiedzialności zależeć będzie, w jakim stopniu nowe szanse zostaną wykorzystane w uczelni.

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
tel. (22) 628 19 44, faks: (22) 529 26 21, e-mail: sekretariat.minister@nauka.gov.pl, www.nauka.gov.pl

Jestem przekonana, że proces wdrażania nowego prawa w życie niejednokrotnie wymagać będzie dodatkowego wysiłku. Wiem, że pewne rozwiązania mają nadal dyskusyjny charakter. Jeżeli jednak z dobrą wolą przyjrzy się Państwo zaproponowanym zmianom – dostrzeżecie to, co było ich kwintesencją: dążenie do poprawy sytuacji studentów i naukowców w coraz bardziej konkurencyjnym świecie.

Nowe prawo zapewnia nowe, lepsze możliwości Wam, drodzy Studenci, ponieważ z myślą o Was pracujemy na uczelniach. Naszą rolą jest służyć Wam nie tylko najlepszą wiedzą i doświadczeniem, ale też życzliwością i oddaniem. To Wy, tak jak nasze dzieci i wnuki, w przyszłości będziecie samodzielnie budować dorobek Polski.

Reforma to także szansa dla tych wszystkich naukowców i nauczycieli akademickich, którzy rozumieją, że w dzisiejszych czasach musimy konkurować z najlepszymi, by nasz kraj znalazł się w elicie przemian cywilizacyjnych i technologicznych.

Można byłoby stwierdzić, że to ambitne i idealistyczne podejście. Prawdą jest, że mamy jeszcze wiele do nadrobienia. Jeśli jednak do architektury nowego prawa dołączymy ponad trzysta budynków i najnowocześniejszych laboratoriów wyposażonych w specjalistyczną aparaturę – wszystkie ostatnie inwestycje w infrastrukturę naukowo-badawczą naszego kraju – możemy pozytywnie myśleć o przyszłości. Tak ogromne nakłady na budowę i modernizację ośrodków naukowych i badawczych wraz z nowymi zasadami kształcenia umożliwią pełne wykorzystanie kapitału wiedzy i zdolności oraz wszechstronny rozwój potencjału naukowego Polski.

W nowym roku akademickim 2011/2012, w roku nowych wyzwań i możliwości życząc wszystkim profesorom i studentom, adiunktom i pracownikom administracyjnym, aby tę nową przestrzeń wypełniała dobra i twórcza praca. Odważnie podejmując nowe wyzwania, pracujmy w atmosferze zaufania, otwartości i wzajemnego szacunku. One najlepiej budują markę, prestiż i godność uczelni.

Vivat academia! Vivant professores!

„Perspektywy rozwoju Politechniki Rzeszowskiej w latach 2011-2020”

Wykład inauguracyjny prof. dr. hab. inż. Marka Orkisz z okazji inauguracji roku akademickiego 2011/2012 w Politechnice Rzeszowskiej

Szanowny Panie Prezydencie, Wasza Magnificencjo Rekorze, Dostojni Goście, Szanowni Pracownicy i Studenci, zazwyczaj wykład inauguracyjny kojarzy się z rozważaniami akademickimi nad problemem naukowym, który w sposób szczególnie odzwierciedla zainteresowania badawcze prowadzone w uczelni. Stąd tytuł mojego wykładu może rodzić zdziwienie. Sądzę jednak, że uda mi się jego treścią przybliżyć Państwu nasze

oczekiwania i nadzieje oraz pobudzić, szczególnie pracowników i studentów naszej uczelni, do dyskusji o jej przyszłości wykraczającej poza przedstawiony horyzont czasowy.

Rok temu byliśmy świadkami porywającego wykładu wieloletniego rektora naszej uczelni Pana profesora Kazimierza E. Oczosia, który zabrał nas wówczas w podróż do przeszłości. Przedstawił nam wszystko to, co przyczyniło się do

utworzenia, rozwoju i dnia dzisiejszego Politechniki Rzeszowskiej. Cezurą tego rozwoju były zmiany jej statusu. Ze słów prof. Oczosia wynikało jednoznacznie, że Politechnika powstała z potrzeby rozwoju polskiego przemysłu lotniczego. To on stał się wizytówką regionu i to on w sposób znakomity determinował jego rozwój.

Ja, w dalszych rozważaniach, przyjąłem cezurę pozyskiwania środków

finansowych z funduszu wspólnotowego, gdyż to one w sposób zasadniczy wpłynęły i nadal będą wpływać na rozwój uczelni, przynajmniej do 2020 r. Pierwsze środki wspólnotowe pojawiły się w 2004 r., jednak znaczący ich przyrost nastąpił w roku 2007. Tym samym rozważania będą prowadził zgodnie z okresami konstruowania budżetu Unii Europejskiej (tj. lata 2007-2013 i 2014-2020).

Wystąpienie podzieliłem na trzy obszary, określając:

- uwarunkowania rozwoju uczelni,
- cele operacyjne do 2013 r.,
- cele strategiczne do 2020 r.

Uwarunkowania

W dniu dzisiejszym 710 nauczycieli akademickich kształci prawie 16 tys. studentów na 26 kierunkach. Studia i badania naukowe są realizowane na 6 wydziałach, spośród których dwa posiadają pełnię praw akademickich. Proces dydaktyczny i badawczy jest prowadzony przez 740 pracowników niebędących nauczycielami. W Rzeszowie ma swoje siedziby 7 uczelni wyższych. Dwie z nich to uczelnie publiczne: Politechnika Rzeszowska i Uniwersytet Rzeszowski. Razem kształtujemy potencjał intelektualny naszego miasta i regionu. Politechnika jest trwałym elementem krajobrazu miasta. Jako uczelnia formujemy jego środowisko i budujemy akademicką atmosferę. Czynnicy uczestniczymy w życiu miasta jako eksperci, twórcy i wreszcie jako jego mieszkańcy. Jesteśmy liczącym się środowiskiem opiniotwórczym. Rzeszów to nasza siedziba, ale to przede wszystkim stolica regionu, w którym swoje miejsce znalazło wiele zakładów przemysłowych o zasięgu globalnym. Znaczna ich część jest związana z przemysłem lotniczym, a WSK „PZL-Rzeszów” to wiodące przedsiębiorstwo lotnicze w kraju. Swoje siedziby ma tutaj także ponad 20 uczelni wyższych lub filii uczelni wyższych, które dostarczają im wysoko wykwalifikowanych pracowników.

Podkarpacie sąsiaduje z dwoma krajami o różnym związku z Unią Europejską: Słowacja jest krajem członkowskim, a Ukraina aspiruje do członkostwa. To oznacza, że Politechnika ma szczególną rolę do spełnienia w rozwoju regionu karpackiego. Bliskimi sąsiadami są też województwa posiadające prężne

ośrodki akademickie: małopolskie, lubelskie i świętokrzyskie. Dopiero w odległości 300 km od nas są inne ośrodki akademickie i badawcze związane z lotnictwem. W 2003 roku powstał klaster skupiający przemysł lotniczy w ramach Stowarzyszenia Przedsiębiorców Polskiego Przemysłu Lotniczego „Dolina Lotnicza”. Odpowiedzią na tę inicjatywę było powołanie na wniosek Politechniki Rzeszowskiej Centrum Zaawansowanych Technologii „AeroNet - Dolina Lotnicza”. Zadaniem obu organizacji są transfer wiedzy do przemysłu i generowanie programów badawczych istotnych dla rozwoju przemysłu lotniczego.

Cele operacyjne do 2013 r.

Aktywność uczelni można podzielić na 7 obszarów. Są to: kształcenie, nauka, współpraca z przemysłem, współpraca międzynarodowa, zarządzanie uczelnią, finansowanie oraz życie studenckie. Na potrzeby dalszych rozważań wydzieliłem trzy z nich:

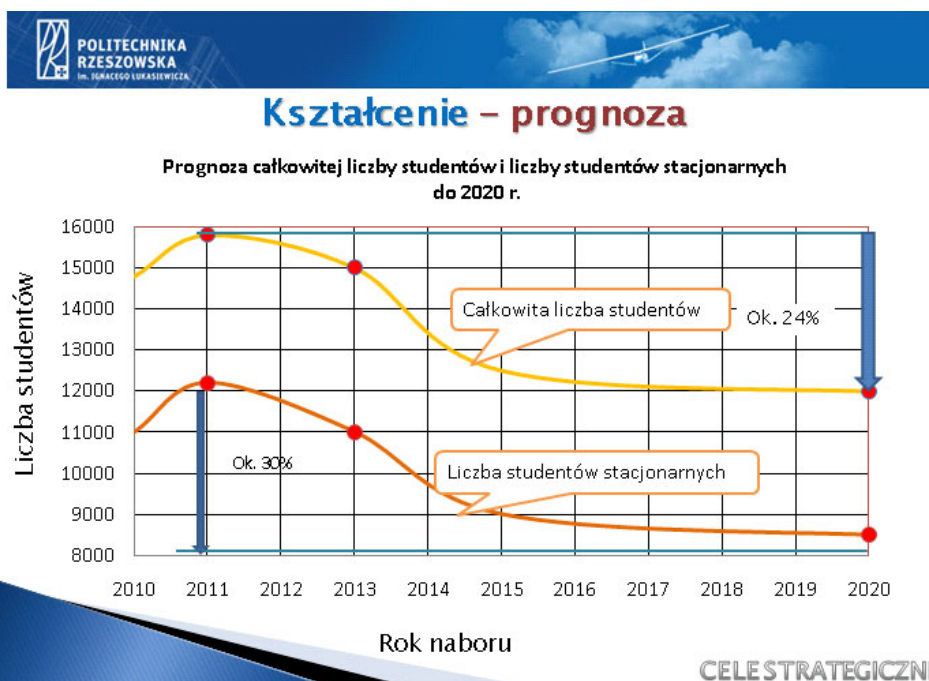
- kształcenie,
- naukę,
- komercjalizację badań i współpracę z przemysłem.

Ograniczenie wykładu do tych trzech obszarów wynika zarówno z przyjętej koncepcji wystąpienia, jak i zapisów obowiązującej od 1 października br. nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Pierwszy cel operacyjny jest związany z określeniem liczby studentów kształconych w Politechnice. Zakładamy, że w okresie najbliższych

dwóch lat liczba studentów zmniejszy się z ok. 16 tys. w 2011 r. do ok. 14 tys. w roku 2013 - zaczniemy bowiem odczuwać skutki niżu demograficznego. Już od kilku lat zadajemy sobie pytanie: w jaki sposób możemy złagodzić je tak, aby zapewnić ciągłość procesu naukowo-badawczego, zachować unikalne specjalności kształcenia, utrzymać aparaturę dydaktyczną i jednocześnie sprostać potrzebom rynku pracy? Odpowiedzi na to pytanie należy poszukiwać przez pryzmat środków finansowych, jakimi dysponuje i dysponować będzie uczelnia do 2013 r. oraz w dalszym horyzoncie czasowym.

Przychody pozainwestycyjne uczelni, które tworzą jej zasadniczy budżet w latach 2007-2011 wyniosą ok. 820 mln zł. Kształcenie na założonym poziomie może zostać zrealizowane dzięki przeznaczeniu części środków finansowych z pozostałych przychodów uczelni (25% przychodów) oraz środków wspólnotowych pozyskanych na ten cel (5% przychodów). Proszę zwrócić uwagę, że obecnie przychody uczelni z prowadzenia działalności naukowej oraz współpracy z przemysłem są zdecydowanie małe, choćby w odniesieniu do dotacji budżetowej. Również przychody ze środków wspólnotowych mają charakter wspierający zasadniczą działalność uczelni i tak też zostały one zdefiniowane przez instytucję pośredniczącą.

Obecnie realizujemy 12 projektów związanych z kształceniem w dwóch ob-

szarach, polegających na rozszerzeniu i wzbogaceniu oferty edukacyjnej oraz kształceniu na kierunkach zamawianych. Szczególnie ten drugi obszar jest ważny, gdyż jest poświęcony potrzebom sfery gospodarczej i ma też znaczący budżet - prawie 30 mln zł. Unowocześniliśmy także infrastrukturę dydaktyczną, a dwa sztandarowe projekty zostały zrealizowane z Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej. Pierwszy projekt to Regionalne Centrum Dydaktyczno-Konferencyjne i Biblioteczno-Administracyjne, o powierzchni użytkowej prawie 17 tys. m², w którym będą się znajdować nowoczesne laboratoria dydaktyczne. Drugi projekt pozwolił na rozbudowę i doposażenie Ośrodka Kształcenia Lotniczego. Śmiało można powiedzieć, że obecnie jest to najnowocześniejszy lotniczy ośrodek akademicki w Europie, który kształci licencjonowany personel lotniczy, spełniając rygorystyczne wymagania europejskich przepisów lotniczych.

Istniejącą infrastrukturę naukowo-dydaktyczną wyposażyliśmy i wyposażamy nadal w nowoczesną aparaturę. Dzięki temu będziemy w wielu obszarach prowadzić badania naukowe na najwyższym krajowym, a niejednokrotnie europejskim poziomie. Studenci w ramach prac kwalifikacyjnych będą mogli uczestniczyć w badaniach z użyciem nowoczesnych urządzeń. Rozbudowane Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego nie ma odpowiednika w uczelniach europejskich pod względem wyposażenia laboratoryjnego i innowacyjności prowadzonych badań.

Uczelnia, posiadając kadrę naukową o wysokich kwalifikacjach i dysponując unikatową aparaturą, podejmuje coraz śmielej badania istotne z punktu widzenia gospodarki. Jeszcze do niedawna typowe było tworzenie pewnych idei naukowych i badań stosowanych w obrębie określonego wydziału - było to tworzenie szkół naukowych. Obecnie coraz częściej można zaobserwować tworzenie zespołów zadaniowych wykraczających poza ramy wydziału. Dzięki temu efektywniej można wykorzystać zasoby kadrowe i aparaturowe uczelni, ale także podejmować się rozwiązywania problemów badawczych o zwiększonej złożoności. Nie jest odosobnionym działaniem tworzenie konsorcjów naukowych z innymi uczelniami, instytutami

badawczymi i jednostkami przemysłowymi. Szczególnie to ostatnie rozwiązanie jest efektywne, gdyż pozwala na przyspieszony rozwój naukowy zespołów badawczych skoncentrowanych na rozwiązaniu złożonego, interdyscyplinarnego problemu, przy jednoczesnym efektywnym wykorzystaniu nowoczesnej aparatury badawczej znajdującej się w różnych ośrodkach. Ten kierunek zarządzania badaniami naukowymi należy uznać za najbardziej efektywny i powinien być on stosowany w całej uczelni.

Sztandarowym przykładem opisanego sposobu zarządzania wspólnymi badaniami jest projekt kluczowy, w którym koordynatorem jest nasza uczelnia, i który jest finansowany w ramach programu PO IG. Uczestniczy w nim ponad 400 badaczy z 12 instytucji naukowych skupionych w CZT „AeroNet - Dolina Lotnicza”. Istotą w zarządzaniu merytorycznym tego projektu jest ścisła współpraca badaczy z przedstawicielami przemysłu zrzeszonymi w Stowarzyszeniu „Dolina Lotnicza” i ciągłe wsłuchiwanie się w ich głos, w celu bieżącej weryfikacji zadań badawczych oraz wyznaczania celów do osiągnięcia. Wyniki badań będą wdrożone w przemyśle lotniczym.

W kolejnym projekcie uczelnia uczestniczy jako partner. Jego tematyka jest związana z wytwarzaniem struktur nanometrycznych w materiałach metalicznych, a uzyskane wyniki będą mieć istotne znaczenie, np. dla transplantologii. Nasi naukowcy, wraz z badaczami z innych ośrodków, poszukują też nowych kompozytów polimerowych. Ich zastosowanie ma w sposób istotny wpłynąć na poprawę właściwości eksploatacyjnych nowo projektowanych statków powietrznych. Wiedza i kwalifikacje pracowników naukowych Politechniki znalazły uznanie w wielu ośrodkach naukowych Europy. Dzięki temu, wykorzystując aparaturę zakupioną ze środków wspólnotowych, możemy aktywnie uczestniczyć w projektach realizowanych w ramach 7. Programu Ramowego. Uczestniczymy w 8 projektach, ale (co jest znamienne) tylko jeden z nich nie jest związany z lotnictwem.

W kolejności projekty dotyczą:

- HIRF - kompatybilności elektromagnetycznej awioniki,
- ESPOSA - poszukiwania efektywnych napędów dla lotnictwa ogólnego,

- GABRIEL - opracowania elektromagnetycznych układów wspomagających start samolotów,
- HITECAST - opracowania technologii odlewania lotniczych konstrukcji cienkościennych,
- SCARLETT - projektowania nowej, zintegrowanej architektury awioniki,
- FUSETRA - rewitalizacji wodnosamolotów w obszarach o nikłej infrastrukturze lotniskowej, a posiadających akwenu wodne,
- AIM2 - badań opływu statków powietrznych w czasie lotów rzeczywistych,
- HYDROFRAC - opracowania metody kruszenia skał podziemnych na potrzeby np. wydobycia gazu łupkowego.

Kwota przypadająca w tych projektach Politechnice nie jest oszałamiająca, jednak udział w nich daje podstawę do lepszego przygotowania się do projektów, które będą finansowane przez nowy budżet Unii Europejskiej.

Na lata 2007-2011 pracownicy Politechniki pozyskali krajowe środki finansowe na realizację projektów badawczych w kwocie 90 mln zł. Ich tematyka jest różnorodna i oddaje zainteresowania badawcze pracowników naukowych poszczególnych wydziałów. Przykładowo, są one związane z bezpieczeństwem dostawy wody, uniepalnionymi kompozytami, systemami diagnostyki i sterowania statkami, silnikami bezszczotkowymi do sprzętu AGD. Z ogólnej liczby 81 przyznanych projektów tylko 17 jest związanych z lotnictwem, ale dają one przychód stanowiący ponad 60% całkowitej kwoty przyznanych środków. Wśród projektów lotniczych są projekty związane z krystalizacją ukierunkowaną i monokryształami na potrzeby produkcji łopatek turbin, lotniczy obserwator terenu na potrzeby służb państwowych, czy też motoszybowiec nowej generacji z napędem elektrycznym.

W latach 2007-2011 pracownicy Politechniki przedstawili wyniki prowadzonych badań w ponad 4000 publikacji o różnym zakresie oddziaływania na środowisko naukowe. Spośród nich ponad 2700 publikacji ma istotne znaczenie dla rozwoju dziedzin nauki, których dotyczyły. Jest to znaczne przewartościowanie w stosunku do wcześniejszych lat.

Nowym wyzwaniem stojącym przed uczelnią jest stworzenie efektywnego

systemu zarządzania własnością intelektualną pracowników uczelni. Do końca 2013 r. powinniśmy powołać profesjonalną jednostkę w postaci spółki, która w sposób istotny odciąży badaczy od poszukiwania potencjalnych odbiorców ich pracy i przyniesie im oraz uczelni satysfakcję finansową. Liczymy w tym przypadku na pomoc otoczenia gospodarczego. Już dzisiaj wiele opracowań powstałych w uczelni ma zdolność do komercjalizacji. Świadczą o tym otrzymane nagrody regionalne, krajowe i zagraniczne, z zakresu: aktywności patentowej w obszarze ochrony środowiska, kształcenia kadr technicznych i komercjalizacji badań. Lata 2007-2013 to czas rozwoju infrastruktury uczelni. Lata 2014-2020 powinny przynieść znaczny wzrost naszego znaczenia w europejskiej przestrzeni badawczej i dydaktycznej.

Cele strategiczne do 2020 r.

Politechnika 2020 to koncepcja nowoczesnej uczelni technicznej o statusie uniwersytetu technicznego. Drogę osiągnięcia tego zamierzenia przedstawię, określając: prognozę, cele cząstkowe, siły i środki niezbędne do jego osiągnięcia. W tym celu wyodrębniłem cztery obszary:

- kształcenie,
- naukę,
- infrastrukturę,
- zarządzanie uczelnią.

Z danych demograficznych wynika, że głęboki niż demograficzny osiągnie swoje apogeum w 2020 r. W stosunku do 2004 r. prognozowany spadek liczby maturzystów województwa podkarpackiego wyniesie 40%. W związku z tym należy liczyć się z drastycznym spadkiem liczby studentów w naszej uczelni.

Przyjmując, że studia bezpłatne będą studiami pierwszego wyboru, można z dużym prawdopodobieństwem założyć spadek liczby studentów studiów niestacjonarnych o ok. 40%. Dzięki rozwojowi naukowemu uczelni nastąpi wzrost liczby studentów studiów doktoranckich, ale w liczbach bezwzględnych nie będzie to miało istotnego znaczenia. W skali uczelni całkowita liczba studentów już w 2017 r. powinna się ustabilizować na poziomie 12 tys. Jest to wartość akceptowalna z uwagi na rozwój uczelni i wynikająca z liczby zatrudnionych nauczycieli akademickich, która od wielu lat utrzymuje się na stałym poziomie.

W tej liczbie studentów powinno się znaleźć ok. 8,5 tys. uczestników studiów stacjonarnych.

Aby ograniczyć niekorzystny spadek liczby studentów poniżej podanej wartości, w zakresie kształcenia powinniśmy:

- zintensyfikować nauczanie z wykorzystaniem technik informatycznych,
- umiędzynarodowić studia na potrzeby euroregionu,
- zwiększyć ofertę kształcenia ustawicznego,
- uruchomić studia zawodowe w porozumieniu z otoczeniem gospodarczym.

Działania te powinny skutkować wzrostem jakości kształcenia.

W zakresie nauki powinniśmy:

- zwiększyć liczbę uprawnień doktorskich w skali uczelni do min. 10,
- brać aktywny udział w europejskiej przestrzeni naukowej Horyzont 2020 (następca 7. PR),
- aktywnie komercjalizować wyniki badań naukowych.

- kompozyty, tworzywa polimerowe),
- technika lotnicza jako system mechatroniczny,
- kompatybilność elektromagnetyczna w elektronice, energetyce i transporcie lotniczym,
- budownictwo zrównoważone i optymalne zarządzanie zasobami naturalnymi,
- zarządzanie i ekonomika transportu.

Osiągnięcie celu strategicznego będzie możliwe, jeżeli w następnych latach nastąpi zrównoważony rozwój wydziałów, prowadzący do wzrostu ich uprawnień z zakresu:

- doktoryzowania - z obecnych 6 uprawnień do 11,
- habilitowania - z obecnych 3 uprawnień do 6.

Paradoksalnie, może w tym działaniu pomóc zmniejszenie liczby studentów, a co się z tym wiąże, spadek ponadnormatywnego obciążenia dydaktycznego nauczycieli. Tym samym zostaną stworzone warunki do poszukiwania

Działania te pozwolą na współtworzenie europejskiej przestrzeni badawczej, a nie tylko uczestniczenie w niej.

Na podstawie Krajowego Programu Badań, Strategii EUROPA 2020 oraz dotychczasowych osiągnięć pracowników naukowo-dydaktycznych, istotne dla rozwoju uczelni do 2020 r. są następujące obszary badawcze:

- materiały funkcjonalne (monokryształy, struktury ukierunkowane, nano-

dotychczasowych środków finansowych poprzez rozwój badań naukowych.

W celu rozwoju potencjału laboratoryjnego uczelni musimy nadal aktywnie pozyskiwać środki wspólnotowe. Aby zintensyfikować zainteresowanie kandydatów na studia naszą uczelnią, powinniśmy dokończyć rozwój infrastruktury sportowej oraz, wraz z instytucjami uprawnionymi, rozwijać bazę społeczną dla studentów. Planujemy również

współorganizować żłobek i przedszkole, będące wsparciem dla młodych pracowników nauki oraz studentów, którzy założyli rodzinę.

Zarządzanie współczesną uczelnią to kolejne ważne wyzwanie. Tylko poprzez informatyzację tego procesu możemy zwiększyć jego efektywność. W tym celu w najbliższym czasie powinniśmy opracować system sieciocentryczny - e-zarządzania uczelnią, który pozwoli na poprawę efektywności:

- współdziałania i wymiany informacji,
- wykorzystania informacji, potencjału wiedzy i doświadczenia oraz potencjału ludzkiego.

Działania z zakresu sieciocentryczności pozwolą na stworzenie takich warunków, aby każdy z elementów tworzących strukturę uczelni mógł w łatwy i przystępny sposób uzyskać wiedzę o sytuacji w uczelni oraz sprostać zaistniałym wyzwaniom. Pozwoli to podnieść poziom współpracy i zwiększy szybkość podejmowania decyzji, a to oznacza wzrost efektywności uczelni.

Panie Prezydencie, Wasza Magnificencjo Rektorze, Dostojni Goście, Szanowni Pracownicy i Studenci, Politechnika Rzeszowska jest dumna ze swoich absolwentów i swoich dokonań. Jest też przygotowana na wy-

zwania współczesnego świata. Wyrosta z potrzeb przemysłu lotniczego i przez całe swoje istnienie była istotnie z nim związana. Lotnictwo nadal powinno być znakiem rozpoznawczym naszej uczelni. Dzisiaj uczestniczymy w projektach związanych z bezpilotowymi statkami powietrznymi, w opracowaniu i wykonaniu nowoczesnego motoszybowca. Jutro, w konsorcjum krajowym, mamy szansę uczestniczyć w projekcie polskiego samolotu szkolno-bojowego. W przyszłości chcemy brać udział w konsorcjum zajmującym się międzynarodowym projektem samolotu pasażerskiego kolejnej generacji.

ORGANIZACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2011/2012

dla studentów i doktorantów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych
w Politechnice Rzeszowskiej

(na podstawie Zarządzenia Rektora PRz nr 9/2011 z 10 marca 2011 r.)

1.

a) semestr zimowy ¹	od 01.10.2011 r.	do 19.02.2012 r.
w tym:		
- zajęcia dydaktyczne ²	od 01.10.2011 r.	do 21.12.2011 r.
- ferie zimowe	od 22.12.2011 r.	do 02.01.2012 r.
- zajęcia dydaktyczne	od 03.01.2012 r.	do 01.02.2012 r.
zimowa sesja egzaminacyjna zasadnicza ³	od 02.02.2012 r.	do 12.02.2012 r.
zimowa sesja poprawkowa ⁴	od 13.02.2012 r.	do 19.02.2012 r.
b) semestr letni	od 20.02.2012 r.	do 16.09.2012 r.
w tym:		
- zajęcia dydaktyczne	od 20.02.2012 r.	do 04.04.2012 r.
- ferie zimowe	od 05.04.2012 r.	do 10.04.2012 r.
- zajęcia dydaktyczne	od 11.04.2012 r.	do 13.06.2012 r.
letnia sesja egzaminacyjna zasadnicza ³	od 14.06.2012 r.	do 01.07.2012 r.
letnia sesja poprawkowa	od 03.09.2012 r.	do 16.09.2012 r.

¹ Rok akademicki 2011/2012 dla studentów pierwszych lat studiów stacjonarnych I stopnia rozpoczął się **29.09.2011 r.**

² Dopuszcza się możliwość wcześniejszego rozpoczęcia zajęć dydaktycznych na studiach niestacjonarnych.

³ Terminy zaliczeń i egzaminów są ustalane wg planu wydziałowego. Wpisów w obowiązującej dokumentacji dokonuje się z datą faktycznego zaliczenia lub złożenia egzaminu.

⁴ Na wniosek wydziałowego samorządu studenckiego dziekan może przedłużyć sesję poprawkową do **26 lutego 2012 r.**

31.01.2012 r. (wtorek), 01.02.2012 r. (środa) - zajęcia będą się odbywać wg rozkładu przewidzianego na **piątek z tyg. B.**

06.06.2012 r. (środa) - zajęcia będą się odbywać wg rozkładu przewidzianego na **środę z tyg. B.**

11.06.2012 r. (poniedziałek) - zajęcia będą się odbywać wg rozkładu przewidzianego na **czwartek z tyg. B.**

13.06.2012 r. (środa) - zajęcia będą się odbywać wg rozkładu przewidzianego na **czwartek z tyg. A.**

2.

1. W przypadku przedłużenia rekrutacji na pierwszy rok studiów dopuszcza się za zgodą rektora zmianę organizacji

roku akademickiego dla danego kierunku studiów.

2. Szczegółową organizację roku akademickiego dla poszczególnych kierun-

ków studiów niestacjonarnych ustala dziekan wydziału, opierając się na obowiązujących planach studiów i programach nauczania.

3.

1. Dodatkowe dni wolne od zajęć dydaktycznych:

- 31 października 2011 r. (poniedziałek)
- 2 listopada 2011 r. (środa)
- 2 maja 2012 r. (środa)

2. Inne dni wolne od zajęć dydaktycznych mogą być ustanowione m.in. na wniosek Samorządu Studenckiego i Samorządu Doktorantów, przy zachowaniu warunku realizacji planowanego na rok akademicki 2011/2012 programu nauczania.

4.

Na podstawie Rozporządzenia Ministrów Pracy i Polityki Socjalnej oraz Edukacji Narodowej z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie zwolnień od pracy lub nauki osób należących do kościołów i innych związków wyznaniowych, w celu obchodzenia świąt religijnych niebędących dniami ustawowo wolnymi od pracy (Dz. U. Nr 26, poz. 235), student może na własną prośbę zgłoszoną na początku roku akademickiego lub w toku nauki, nie później jednak niż 7 dni przed

dnem zwolnienia, uzyskać zgodę dziekana na zwolnienie od zajęć określonych harmonogramem roku akademickiego. Dziekan, udzielając zwolnienia, określa sposób wyrównania zaległości dydaktycznych spowodowanych zwolnieniem.

5.

Okres od 17.09.2012 r. do 30.09.2012 r. jest przeznaczony na realizację spraw organizacyjnych związanych z zakończeniem roku akademickiego 2011/2012 i rozpoczęciem roku akademickiego 2012/2013.

PERSONALIA

HABILITACJE

Dr inż. Tomasz Ruman, adiunkt w Katedrze Biochemii i Biotechnologii na Wydziale Chemicznym, uzyskał w dniu 26 września 2011 r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk chemicznych z zakresu dyscypliny naukowej *chemia*, nadany przez Radę Naukową Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN w Łodzi. Temat rozprawy habilitacyjnej: *Borowe pochodne i analogi nukleozydów i nukleotydy*.

Pan Tomasz Ruman urodził się w 1980 r. w Łańcucie. Studia wyższe ukończył na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej. Stopień nauko-

wy doktora nauk chemicznych w dyscyplinie *technologia chemiczna* uzyskał w 2004 r. na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej, na podstawie rozprawy nt. *Ligandy polipirazoliloboranowe: homoskorpionianowe, heteroskorpionianowe i chiralne*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. inż. Stanisław Wołowicz z Politechniki Rzeszowskiej. W 2005 roku otrzymał Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej i Sportu za wyróżnioną pracę doktorską. Także w 2005 r. otrzymał stypendium dla młodych uczonych (do 30 lat) w Programie START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.

Dr inż. Aleksander Mazurkow, adiunkt w Katedrze Konstrukcji Maszyn na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał w dniu 28 września 2011 r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*, nadany przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej. Temat rozprawy habilitacyjnej: *Właściwości statyczne i dynamiczne, metoda projektowania łożysk ślizgowych z panewką pływającą*.

Pan Aleksander Mazurkow urodził się w 1957 r. w Pile. Studia wyższe ukończył na Wydziale Budowy Maszyn

i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie *budowa i eksploatacja maszyn* uzyskał w 1993 r. na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej, na podstawie rozprawy nt. *Termohydrodynamiczna teoria smarowania i statyczne charakterystyki ślizgowego łożyska poprzeczne-go z panewką pływającą*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr inż. Wiesław Kaniewski z Politechniki Łódzkiej. Uprawia narciarstwo zjazdowe.

DOKTORATY

Mgr Dominik Zimon, asystent w Zakładzie Systemów Zarządzania i Logistyki na Wydziale Zarządzania, uzyskał stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych z zakresu dyscypliny naukowej *towaroznawstwo*, nadany przez Radę Wydziału Towaroznawstwa Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie w dniu 16 września 2011 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Uwarunkowania wdrożenia i funkcjonowania syste-*

mu zarządzania jakością w wybranych organizacjach handlowych. Promotor w przewodzie doktorskim: prof. dr hab. Tadeusz Sikora z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Recenzenci rozprawy doktorskiej: dr hab. Stanisław Hornik z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie i prof. dr hab. Maciej Urbaniak z Uniwersytetu Łódzkiego.

Mgr inż. Jacek Abramczyk, wykładowca w Zakładzie Geometrii i Grafiki Inżynierskiej na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budownictwo*, nadany przez Radę Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej w dniu 12 października 2011 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Wpływ kształtu płaskich arkuszy i konstrukcji podpierających za-*

krzywione przekrycia z blach fałdowych na ich postać geometryczną. Promotor w przewodzie doktorskim: dr hab. inż. Adam Reichhart, Politechnika Rzeszowska. Recenzenci rozprawy doktorskiej: prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś, Politechnika Rzeszowska, prof. dr hab. inż. Stefan Przewłocki, Politechnika Łódzka i prof. dr hab. inż. Jerzy Ziółko, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy.

PROFESURY UCZELNIANE

Iwona Włoch

Stanisław Pawłowski

JM Rektor mianował na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej:

- dr hab. Iwonę Włoch w Katedrze Matematyki na Wydziale Matematyki i Fizyki Stosowanej na okres 5 lat, z dniem 26 września 2011 r.,
- dr hab. Stanisława Pawłowskiego w Katedrze Elektrodynamiki i Układów Elektromaszynowych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki na okres 5 lat, z dniem 30 września 2011 r.

Bronisław Świder

Informujemy na łamach GP, że prof. dr hab. inż. Marek Orkisz - prorektor ds. rozwoju

został powołany:

- przez ministra gospodarki na członka Rady Naukowej Instytutu Lotnictwa w Warszawie z dniem 20 czerwca 2011 r. na okres trwania 4-letniej kadencji Rady Naukowej Instytutu Lotnictwa,

- w skład Komisji Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice, Rolnictwie i Medycynie Oddziału PAN w Lublinie na kadencję 2011-2014 r. na mocy uchwały 1/2011 Prezydium Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie.

Marta Olejnik

Jubileusze

Profesor Kazimierz Emil OCZOŚ - 80-lecie urodzin i 55-lecie działalności naukowej

Z okazji tego pięknego Jubileuszu, mam zaszczyt przypomnieć dokonania Pana Profesora jako uczonego, nauczyciela i wychowawcy kadr naukowych oraz organizatora nauki i techniki, a także wieloletniego rektora Politechniki Rzeszowskiej i kierownika Katedry Techniki Wytwarzania i Automatykacji.

Profesor Kazimierz Emil Oczosław urodził się 8 grudnia 1931 r. w Rzeszowie w rodzinie zawodowego wojskowego. Do szkoły podstawowej, gimnazjum ogólnokształcącego i liceum mechanicznego II stopnia uczęszczał w Rzeszowie. Studia wyższe odbył w latach 1952-1957 na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej w Krakowie, uzyskując stopień magistra inżyniera mechanika - specjalność „technologia ogólna budowy maszyn”.

Praca zawodowa

Pracę zawodową rozpoczął po ukończeniu drugiego roku studiów, gdy został przyjęty w trybie konkursowym na stanowisko zastępcy asystenta w Katedrze Obróbki Metali z dniem 15 września 1954 r. Następnie 1 października 1957 r. został służbowo przeniesiony do Terenowego Studium Wieczorowego Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej w Rzeszowie, gdzie w latach 1957-1963 pracował kolejno jako asystent, starszy asystent i wykładowca.

Po przekształceniu w 1963 r. Terenowego Studium w Wyższą Szkołę Inżynierską w Rzeszowie pozostał w niej jako nauczyciel akademicki. Na Wydziale Mechanicznym zorganizował Zespół

Technologii Budowy Maszyn i objął jego kierownictwo.

Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał 13 czerwca 1969 r. uchwałą Rady Wydziału Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie.

W dniu 1 października 1970 r. został powołany na stanowisko docenta etatowego. W 1973 roku został kierownikiem Zakładu Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek w Instytucie Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym, przekształconego w 1986 r. w Katedrę Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek, a następnie w 1995 r. w Katedrę Techniki Wytwarzania i Automatykacji.

Rada Państwa uchwałą z dnia 10 czerwca 1976 r. nadała prof. K.E. Oczosław

siowi tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych, a postanowieniem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 lipca 1990 r. otrzymał tytuł naukowy profesora zwyczajnego.

Działalność naukowa

Opublikowany dorobek naukowy Kazimierza E. Oczosława stanowi łącznie ponad 500 pozycji, w większości indywidualnych. Dorobek Profesora to przeszło 20 publikacji zagranicznych i 23 patenty.

Profesor K.E. Oczosław swoje zainteresowania naukowe w okresie 1963-1970 skoncentrował głównie na problematyce obróbki tworzyw ceramicznych przez podjęcie ścisłej współpracy z krajowym przemysłem porcelany elektrotechnicznej. Na zlecenie Zakładów Porcelany Elektrotechnicznej „Zapel” w Boguchwale k. Rzeszowa skonstruował, wykonał w zorganizowanym przez siebie laboratorium obróbki metali oraz po badaniach eksploatacyjnych wdrożył do produkcji 7 różnego rodzaju półautomatycznych urządzeń do obtaczania izolatorów porcelanowych niskiego i wysokiego napięcia. Jednocześnie opracował nową konstrukcję i technologię tzw. noży oczkowych do obróbki masy ceramicznej w stanie niewypalonym, które zostały wdrożone w przemyśle krajowym i wywołały duże zainteresowanie za granicą.

Począwszy od 1970 r. prof. K.E. Oczosław główną uwagę skupił na problematyce obróbki ściernej materiałów metalowych i niemetaliowych. Podjął prace dotyczące szlifowania tworzyw

ceramicznych, co stanowiło kontynuację poprzedniego profilu Jego zainteresowań. Prowadzone przez Niego badania dotyczyły również obróbki ścierniej trudno obrabialnych materiałów stosowanych w produkcji lotniczej, m.in. stopów tytanu oraz stosowanych w produkcji chemicznej żeliw wysokokrzemowych i wysokochromowych.

W okresie od 1976 r., tj. od uzyskania tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego, K.E. Oczos rozszerzył i ukierunkował profil prac naukowo-badawczych z zakresu technologii obróbki ścierniej i urządzeń do jej realizacji.

Za prace z zakresu obróbki ścierniej tworzyw metalowych i niemetalowych oraz sterowania procesami szlifowania uzyskał nagrody indywidualne Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki: II stopnia w 1978 r. i I stopnia w 1983 r.

Realizacja tej problematyki badawczej oraz podejmowane prace związane z budową szlifierek specjalnych czy specjalizowanych wymagały od zespołu kierowanego przez prof. K.E. Oczosia opracowania wielu różnego rodzaju układów kinematycznych i sterujących. Dzięki temu stało się m.in. możliwe: wykonanie szlifierki specjalnej typu SIC-6 do wielkogabarytowych izolatorów porcelanowych, kształtowanie powierzchni kulistych endoprotez na szlifierce do wałków, wykonanie szlifierki do wielostopniowego adaptacyjnego szlifowania wgłębnego wałków oraz wykonanie szlifierki specjalnej do wewnętrznych powierzchni kulistych. Zostały one wyróżnione dwoma nagrodami zespołowymi I stopnia: Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1979) oraz Ministra Edukacji Narodowej (1989), a także nagrodą zespołową I stopnia Rady Wojewódzkiej NOT (1980).

Całokształt zainteresowań prof. K.E. Oczosia w dziedzinie obróbki ścierniej przyczynił się do opracowania i wydania drukiem w 1986 r. zunifikowanej teorii i techniki szlifowania w postaci monografii *Szlifowanie - podstawy i technika* (wspólnie z dr. inż. Januszem Porzycym), która do dnia dzisiejszego jest bardzo często cytowana i została wyróżniona nagrodą I stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 1987 r.

Rosnący udział obróbki strumienowo-erozyjnej w odniesieniu do kształtowania ceramiki stanowił inspirację do szerszego podjęcia przez Niego w 1988 r.

problemu obróbki ubytkowej materiałów skoncentrowanymi strumieniami energii, jako zadania pośredniego na drodze opracowania podstaw kształtowania ceramiki technicznej.

Ukoronowaniem działalności naukowej prof. K.E. Oczosia ukierunkowanej na kształtowanie tworzyw ceramicznych w stanie niewypalonym i wypalonym było opracowanie i wydanie drukiem w 1996 r. monografii pt. *Kształtowanie ceramicznych materiałów technicznych*. Ta unikatowa w skali światowej praca stanowi wyczerpujące kompendium wiedzy z zakresu wszystkich sposobów kształtowania tego rodzaju tworzyw.

Począwszy od 1995 r. prof. K.E. Oczos skoncentrował się zwłaszcza na problematyce dotyczącej: szybkiego rozwoju wyrobu (Rapid Product Development), ze szczególnym uwzględnieniem szybkiego wykonywania modeli i prototypów (Rapid Prototyping) oraz szybkiego wykonywania oprzyrządowania (Rapid Tooling), trendów rozwojowych różnych sposobów ubytkowego kształtowania materiałów, analizy i syntezy dokonań czołowych światowych producentów obrabiarek oraz maszyn technologicznych, układów sterowania, narzędzi i oprzyrządowania.

Występujące obecnie kierunki rozwoju techniki wytwarzania za pomocą sposobów obróbki ubytkowej były prezentowane w licznych artykułach prof. K.E. Oczosia i dotyczyły: obróbki z dużą prędkością, obróbki na sucho i ze zminimalizowanym smarowaniem, obróbki materiałów w stanie twardym, obróbki kompletnej, obróbki hybrydowej, obróbki form i matryc, mikroobróbki, obróbki ultraprecyzyjnej i nanoobróbki. Celem tych publikacji było zapoznanie polskich czytelników, a zwłaszcza potencjalnych użytkowników nowoczesnych metod technologicznych, z kierunkami rozwoju technik obróbki skrawaniem, ścierniej i erozyjnej, w krajach wysoko uprzemysłowionych.

Niejako podsumowaniem działalności naukowej K.E. Oczosia jest monografia pt. *Kształtowanie metali lekkich* (napisana wspólnie z prof. nadzw. Andrzejem Kawalcem), która zostanie wydana w 2012 r. i będzie pierwszym w kraju ujęciem kompleksowej technologii wyrobów z tej grupy materiałów.

Działalność dydaktyczna

Profesor K.E. Oczos od rozpoczęcia pracy dydaktycznej w szkolnictwie wyższym z dniem 15 września 1954 r. prowadził zajęcia głównie z zakresu technologii maszyn. Obejmowały one do 1970 r. takie przedmioty, jak: zajęcia praktyczne warsztatowe, skrawanie metali, obróbka skrawaniem i narzędzia, teoria skrawania, narzędzia skrawające, obrabiarki do metali i technologia budowy maszyn. Od 1970 roku prowadził zajęcia niemal wyłącznie z zakresu obróbki skrawaniem, obróbki ścierniej i erozyjnej, ostatnio z nowoczesnych metod obróbki ubytkowej oraz prace dyplomowe.

K.E. Oczos wypromował ośmiu doktorów nauk technicznych, przy czym trzy rozprawy zostały wyróżnione i otrzymały nagrody III stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Opiniował blisko 70 rozpraw doktorskich i przeszło 40 rozpraw habilitacyjnych. Był recenzentem dorobku bardzo wielu kandydatów do tytułu profesorskiego niemal ze wszystkich ośrodków akademickich w Polsce oraz superrecenzentem wielu rozpraw habilitacyjnych.

W 1963 roku założył w Rzeszowie Akademicki Związek Sportowy, w którym pełnił funkcję prezesa Klubu, a następnie prezesa Zarządu Środowiskowego AZS (1965-1969).

Działalność organizacyjna

Prof. K.E. Oczos rozpoczął działalność organizacyjną w szkolnictwie wyższym z chwilą przeniesienia się we wrześniu 1957 r. z Politechniki Krakowskiej do jej Terenowego Studium Wieczorowego Wydziału Mechanicznego w Rzeszowie. Dotyczyła ona w latach 1957-1963 przede wszystkim tworzenia bazy materialnej niezbędnej do powołania w Rzeszowie samodzielnej wyższej uczelni technicznej.

Z chwilą powstania w 1963 r. Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie prof. K.E. Oczos skoncentrował swoje wysiłki na organizacji Zespołu Technologii Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym, którego został kierownikiem.

Profesor K.E. Oczos aktywnie angażował się w prace władz akademickich rzeszowskiej uczelni, sprawując różne funkcje, zarówno z nominacji (do 1981 r.), jak też z wyboru, jako prodziekan Wydziału Mechanicznego (1965-1970),

p.o. dziekan Wydziału Mechanicznego (1970-1971), dziekan Wydziału Mechanicznego (1971-1972), rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej (1972-1974), rektor Politechniki Rzeszowskiej (1974-1981), prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni (1981-1982), ds. nauki i współpracy z gospodarką narodową, (02.1982-12.1982), rektor Politechniki Rzeszowskiej (1982-1987), przewodniczący Senackiej Komisji Historii i Tradycji (1987-1990), rektor Politechniki Rzeszowskiej (1993-1996), członek kolegium rektorskiego i przewodniczący Senackiej Komisji Nauki (1996-1999).

W okresie pełnienia przez blisko 17 lat funkcji rektora, a przez 25 lat wchodząc w skład szeroko pojętego kierownictwa akademickiego, prof. K.E. Oczóś przyczynił się do wydatnego powiększenia bazy kadrowej i materialnej uczelni. Dzięki Jego inicjatywie Wyższa Szkoła Inżynierska została przekształcona w Politechnikę Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza. W latach 70. stworzył nieodzowne podwaliny rozwoju wyższych studiów o profilu lotniczym, przyczyniając się do powstania najpierw Oddziału Lotniczego, następnie Instytutu Lotnictwa i Ośrodka Szkolenia Personelu Lotniczego.

Działalność Politechniki Rzeszowskiej podsumował w dziele *Politechnika Rzeszowska 1951-2001*, wydanym z okazji 50-lecia uczelni.

Jednocześnie prof. K.E. Oczóś uczestniczył w działalności wielu instytucji centralnych związanych z nauką i szkolnictwem wyższym, w tym m.in. jako: członek Rady Głównej Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w II kadencji w latach 1977-1980, członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w III kadencji w latach 1988-1991 oraz członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej - Sekcja Nauk Technicznych w trzech kadencjach.

Współpraca z gospodarką

Profesor K.E. Oczóś uczestniczył w organizowaniu działalności naukowo-badawczej i technicznej zaplecza badawczo-rozwojowego przedsiębiorstw zlokalizowanych w południowo-wschodniej Polsce. W szczególności na przestrzeni lat 1973-1997 sprawował m.in. funkcje: przewodniczącego Rady Naukowo-Technicznej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Napędów Lotniczych

w Rzeszowie w latach 1974-1984, przewodniczącego Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ceramiki Elektrotechnicznej „Cerel” w Boguchwale w latach 1986-1991, przewodniczącego Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Maszyn Ziarnych i Transportowych w Stalowej Woli w latach 1986-1991.

Działalność w instytucjach naukowych i wydawniczych

Od 1971 roku prof. K.E. Oczóś uczestniczył w działalności organów Polskiej Akademii Nauk, w tym w pracach Sekcji Podstaw Technologii (wówczas Sekcji Technologii Maszyn) oraz Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk (a z wyboru od 1975 r.). W trzech kolejnych kadencjach działalności Sekcji w latach 90. był jej wiceprzewodniczącym, a od 1990 r. był również wybierany do Komitetu Budowy Maszyn PAN.

W 1994 roku został członkiem zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce (AIP), a w latach 1996-1999 członkiem jej Komitetu Wykonawczego, pełniąc funkcję Prezydium AIP. Z kolei w kadencji 1999-2002 sprawował z wyboru funkcję przewodniczącego Komitetu Budowy Maszyn PAN.

Z dniem 1 stycznia 1991 r. prof. K.E. Oczóś został redaktorem naczelnym czasopisma „Mechanik” i jest nim do chwili obecnej.

W latach 1992-1993 był dyrektorem Oficyny Wydawniczej SIMP - SIMPRESS w Warszawie, wydającej dziesięć periodyków naukowo-technicznych. Od 1993 roku prof. K.E. Oczóś podjął się wydawania kwartalnika PAN pt. „Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń”, jako zastępca redaktora naczelnego, a następnie od 2003 r. jako redaktor naczelny. Od 2000 roku czasopismo zmieniło nazwę na „Advances in Manufacturing Science and Technology” i stało się w pełni anglojęzyczne. W 2008 roku przekazał redakcję periodyku prof. Janowi Sieniawskiemu.

Działalność stowarzyszeniowa

Profesor K.E. Oczóś rozpoczął działalność w społecznym ruchu inżynierów, wstępując w 1959 r. do Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP). W tej organizacji piastował z wyboru następujące funkcje: wiceprzewodniczącego Zarządu Oddziału SIMP w Rzeszowie w latach 1960-1961, przewodniczącego Zarządu Oddziału

SIMP w Rzeszowie w latach 1961-1975, przewodniczącego Komitetu Ekspertów Zarządu Głównego SIMP w latach 1972-1974, członka Prezydium Zarządu Głównego SIMP (od 13 października 1973 r.), wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego SIMP w latach 1975-1977, przewodniczącego Zarządu Głównego SIMP w latach 1977-1980, członka Rady SIMP od 1995 r.

Jednocześnie prof. K.E. Oczóś był działaczem Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT), sprawując w niej z wyboru następujące funkcje: wiceprzewodniczącego (1972-1975), a następnie przewodniczącego Rady Wojewódzkiej NOT w Rzeszowie w latach 1975-1990.

Za działalność w NOT otrzymał następujące wyróżnienia: srebrną odznakę NOT (1961), złotą odznakę NOT (1963), medal pamiątkowy 35-lecia NOT (1980), Medal im. Bolesława Rumińskiego (1987) oraz diamentową odznakę NOT (2010).

Profesor K.E. Oczóś został wyróżniony wieloma odznaczeniami państwowymi i resortowymi, w tym: Srebrnym (1964) i Złotym Krzyżem Zasługi (1971), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1976), tytułem honorowym „Zasłużony Nauczyciel PRL” (1977), Orderem Sztandaru Pracy II klasy (1984) oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2001). W 2002 roku za całokształt działalności naukowo-dydaktycznej Senat Politechniki Rzeszowskiej nadał prof. Kazimierzowi Oczosiowi tytuł doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej.

Wielce Szanowny Panie Profesorze, Drogi Jubilate, z okazji pięknego Jubileuszu 80. urodzin, w imieniu własnym i wszystkich współpracowników Katedry składam Panu płynące z głębi naszych serc najlepsze życzenia oraz wyrazy najwyższego szacunku. Drogi Panie Profesorze, Katedra jest wdzięczna za ogrom pracy organizacyjnej włożonej w jej rozwój, za działania sprzyjające nauce podczas pełnienia funkcji kierownika Katedry. Za wszystkie te lata, za całe dobro uczynione na rzecz Katedry, w dniu Pana wyjątkowego Święta, dziękujemy. Wyrażam głęboką nadzieję, że w dalszym ciągu będziemy mogli korzystać z Pańskiej przychylności i życiowej mądrości.

Jan Burek

Z OBRAD SENATU

W dniu 22 września br. JM Rektor prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak powitał zebranych na powakacyjnym posiedzeniu Senatu, a następnie wręczył nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres 5 lat:

- dr. hab. Marianowi Cholewie (WMiFS),
- dr. hab. inż. Grzegorzowi Masłowskiemu (WEiI),
- dr. hab. inż. Leszkowi Skoczylasowi (WBMiL),
- dr. hab. inż. Tomaszowi Kopeckiemu (WBMiL).

Senat wyraził także pozytywną opinię w sprawie wniosków o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres 5 lat:

- dr. hab. Iwony Włoch (WMiFS),
 - dr. hab. Stanisława Pawłowskiego (WEiI).
- W dalszej kolejności Senat przyjął uchwały:
- nr 27/2011 w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej profesorowi Iurijowi Kryvonosowi,
 - nr 28/2011 w sprawie zgłoszenia kandydatów do Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Agnieszka Zawora

Certyfikat Akredytacji Laboratorium Badawczego dla Uczelnianego Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego

Uczelniane Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej 27 września 2011 r. otrzymało Certyfikat Akredytacji Laboratorium Badawczego. Świadectwo akredytacji wydane przez Polskie Centrum Akredytacji stwierdza, że Laboratorium spełnia wymagania normy PN-EN ISO/IEC 17025:2005.

Laboratorium posiada również akredytację Nadcap (National Aerospace and Defence Contractors Accreditation Program) wydaną w marcu 2009 r. przez Performance Review Institute, Warrendale, PA, USA, potwierdzającą umieszczenie go na liście kwalifikowanych dostawców (Qualified Manufacturer's List - QML). Oznacza to, że Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego może współpracować w zakresie badań materiałów i technologii materiałowych zarówno z polskimi, jak i zagranicznymi firmami w obszarze lotnictwa, kosmonautyki, uzbrojenia i dziedzin pokrewnych. Laboratorium aktywnie współpracuje z partnerami zewnętrznymi, uczelniami i ośrodkami badawczymi działającymi w ramach Centrum Zaawansowanych Technologii AERONET „Dolina Lotnicza” oraz Centrum Zaawansowanych Materiałów i Technologii CAMAT.

Do najważniejszych prac badawczych i wdrożeniowych prowadzonych w Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego należą:

- badania właściwości mechanicznych materiałów konstrukcyjnych stosowanych w przemyśle lotniczym,
- badania dotyczące opracowania technologii elementów części gorącej silników lotniczych metodą krystalizacji kierunkowej i monokrystalizacji oraz badania doskonałości wytworzonych monokrystalicznych łopatek turbiny,
- badania dotyczące wytwarzania warstw ochronnych i powłokowych barier cieplnych na elementach części gorącej silników lotniczych metodami CVD (chemicznego osadzenia z fazy gazowej), EB-PVD (fizycznego osadzenia z fazy gazowej wspomaganego wiązką elektronów) oraz LPPS (natryskiwanie plazmowego pod niskim ciśnieniem),

- badania mikrostruktury warstwy wierzchniej elementów zespołów napędowych silników lotniczych, uzyskanej podczas obróbki skrawaniem z dużą prędkością,
- badania związane z nowoczesnymi technikami łączenia elementów metalowych (np. rodzaj oraz jakość połączeń tzw. konstrukcji inteligentnych),
- badania dotyczące wytwarzania elementów i podzespołów z blach metodami obróbki plastycznej na zimno,
- badania oddziaływania materiałów, związków chemicznych i substancji stosowanych w procesach wytwarzania na środowisko naturalne.

Realizacja tych zadań stawia Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej w czołówce instytucji opracowujących nowoczesne technologie i rozwiązania konstrukcyjne stosowane w przemyśle lotniczym.

Stanisława Duda

KONFERENCJE-SYMPOZJA-SEMINARIA

I Konferencja Lean Learning Academy „Spotkanie teorii z praktyką”

Dnia 23 września 2011 r. odbyła się w Rzeszowie I Konferencja Lean Learning Academy. Była to pierwsza konferencja organizowana w ramach Lean Learning Academy Polska, funkcjonującej w Politechnice Rzeszowskiej.

Przyjęto następujące cele konferencji Lean Learning Academy:

- popularyzacja wiedzy z zakresu Lean Management oraz six sigma,
- wymiana doświadczeń z zakresu wdrażania, utrzymywania oraz doskonalenia narzędzi Lean Manufacturing oraz six sigma.

Założeniami pierwszej konferencji Lean Learning Academy były: prezentacja funkcjonowania Lean Learning Academy w Politechnice Rzeszowskiej, wymiana doświadczeń i prezentacja sposobów wykorzystania narzędzi Lean w przedsiębiorstwach województwa podkarpackiego.

Podczas konferencji swoje doświadczenia zaprezentowały firmy z województwa podkarpackiego przodujące we wdrażaniu technik Lean oraz firmy, które widzą potrzebę wdrażania Lean Manufacturing, a mianowicie: WSK „PZL-Rzeszów” S.A., Kidde Polska Sp. z o.o., Stomil Sanok S.A., Zelmer Rzeszów S.A., Restol Sp. z o.o., Goodrich Krosno Sp. z o.o. oraz Norbert Polska Sp. z o.o.

Inicjatywa „spotkania teorii z praktyką”, gdzie istnieje możliwość wymiany

Wystąpienie prezesa Doliny Lotniczej, dyrektora generalnego WSK „PZL-Rzeszów” S.A. Marka Dareckiego.

Fot. M. Misiakiewicz

doświadczeń pracowników firm z pracownikami Politechniki Rzeszowskiej, spotkała się z dużym zainteresowaniem przedsiębiorstw. W konferencji uczestniczyło 19 firm, w tym, oprócz wcześniej wymienionych: ATW S.A. Zagórz, Borg Warner Turbo System, Fabryka Łożysk Toczyńskich Kraśnik S.A., Hispano Suiza Polska Sp. z o.o., MTU Aeroengines Polska Sp. z o.o., OPTTEAM S.A., TEKNIA Rzeszów, WOFAM Biłgoraj, holding

Black Red White, Wytwórnia Filtrów „PZL-Sędziszów” S.A., Zakłady Magnezytowe ROPCZYCE S.A., BIMEX-BÖLLHOFF Sp. z o.o., POLIMARKY.

Podczas konferencji zaprezentowano działalność realizowaną w zakresie Lean Manufacturing w Katedrze Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji, a także Lean Learning Academy Polska.

Inicjatywa Lean Learning Academy spotkała się z poparciem prezesa Sto-

KONFERENCJE-SYMPOZJA-SEMINARIA

warzyszenia Doliny Lotniczej Marka Dareckiego, który zaprezentował swój punkt widzenia związany z koniecznością wdrażania Lean Manufacturing w przedsiębiorstwach. Prezentacje poszczególnych firm stały się punktem

wyścia do dyskusji, na które był czas w przerwach konferencji. Pojawiło się też wiele propozycji, a nawet deklaracji dotyczących dalszej współpracy.

Konferencję zakończyły warsztaty nt. narzędzi Lean (VSM oraz SMED),

a prowadzili je dr inż. Mirosław Skalski, dr hab. inż. Władysław Zielecki oraz dr inż. Katarzyna Antosz.

Dorota Stadnicka

XVIII Konferencja Systemy Czasu Rzeczywistego i XIII Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania

Katedra Informatyki i Automatyki Politechniki Rzeszowskiej oraz Zakład Zarządzania Technologiami Informatycznymi Politechniki Gdańskiej zorganizowały w dniach 12-15 września 2011 r. w Centrum Konferencyjno-Rekreacyjnym Czarna k. Ustrzyk Dolnych XVIII Konferencję Systemy Czasu Rzeczywistego (SCR) i XIII Krajową Konferencję Inżynierii Oprogramowania (KKIO). Patronat nad konferencjami objęło Polskie Towarzystwo Informatyczne, które wraz z podkarpackimi firmami: PGE Dystrybucja i Elektrociepłownia Rzeszów, Opteam, Asseco, SoftSystem, Transsystem S.A. oraz zielonogórskim Lumelem udzieliło wsparcia sponsorskiego. Konferencji SCR przewodniczył prof. Leszek Trybus (PRz), a konferencji KKIO prof. Cezary Orłowski (PG). Sesje plenarne odbywały się wspólnie. W konferencji SCR-KKIO wzięło udział prawie 120

Uczestnicy konferencji SCR-KKIO 2011 przed wejściem do CKR Czarna.

Fot. J. Cisek

przedstawicieli czołowych ośrodków krajowych zajmujących się wytwarzaniem i zastosowaniami systemów czasu

rzeczywistego oraz metodami inżynierii oprogramowania.

Głównymi celami konferencji były: prezentacja bieżących prac naukowych oraz doświadczeń praktycznych z zakresu metod projektowania i wdrażania systemów czasu rzeczywistego, wykorzystanie inżynierii oprogramowania w procesach integracji systemów informatycznych oraz rozwój platformy do wymiany doświadczeń pomiędzy środowiskami akademickimi i biznesowymi. Przedstawiono łącznie ponad 80 referatów oraz 10 ciekawych ekspozycji z funkcjonującymi systemami. Warsztaty komputerowe prowadziły firmy IBM i Hewlett Packard. Szczególne uznanie wzbudził referat plenarny mgr. inż. Zbigniewa Pomianka, wiceprezesa Asseco Poland S.A. Organizatorem następnej edycji konferencji SCR-KKIO będzie AGH Kraków.

Od lewej: prof. L. Trybus, mgr inż. Z. Pomianek, prof. C. Orłowski podczas sesji zamykającej konferencję.

Fot. J. Cisek

Leszek Trybus

SEMINARIA

Katedra Informatyki i Automatyki Politechniki Rzeszowskiej

Rok akademicki 2011/2012, semestr zimowy

Poniedziałek, godz. 16:30, ul. W. Pola 2, sala D109

- **17.10.2011 r.**
Seminarium organizacyjne - prof. Leszek TRYBUS, dr Ryszard LENIOWSKI
„Diagnozowanie progowe” - dr Marcin BEDNAREK
- **14.11.2011 r.**
„Rozmyte dostrajanie nastaw w regulatorach PID” - prof. PRz Zbigniew ŚWIDER
- **28.11.2011 r.**
„Edytory języków graficznych normy IEC 61131-3 dla środowiska CPDev” - dr Bartosz TRYBUS, Marcin JAMRO
- **12.12.2011 r.**
„Neuronowy system optymalizacji wyniku sportowego zawodników uprawiających chód sportowy” - dr Krzysztof WIKTOROWICZ, Krzysztof PRZEDNOWEK
„Standardy kształcenia” - prof. Leszek TRYBUS
- **09.01.2012 r.**
„Weryfikacja programów w języku ST z wykorzystaniem automatycznego konwertera ST-Why” - mgr Jan SADOLEWSKI
- **23.01.2012 r.**
„Metoda optymalizacji zapytań w rozległych strukturach” - dr Krzysztof ŚWIDER
- **13.02.2012 r.**
„Sprzętowa implementacja maszyny wirtualnej z wielozadaniowością dla sterowników programowalnych” - dr Zbigniew HAJDUK

Z żałobnej karty

WSPOMNIENIE**Dr inż. EDWARD ROKASZEWSKI
(1945-2011)**

W dniu 10 września 2011 r. pożegnaliśmy dr. inż. Edwarda Rokaszewskiego, wieloletniego (1970-1995) pracownika naukowo-dydaktycznego Wydziału Chemicznego PRz.

Śp. Edward Rokaszewski (ur. we Lwowie 6 maja 1945 r.) przyszedł na nasz Wydział z niewątpliwym poczuciem misji, chociaż nikt, nawet On sam, tego sobie nie uświadamiał. Solidne wykształcenie uzyskane w Politechnice Wrocławskiej, ścisły umysł, umiejętność ogarniania szerokich obszarów wiedzy, ogromna wyobraźnia z zakresu rozumienia zjawisk przyrody - to były Jego atuty. Do tego należy dodać wspaniałą konstrukcję psychofizyczną, świetną kondycję, ogromną pracowitość. Kto na niego spozjrzał i z nim porozmawiał, zrozumiał szybko - lider

w każdym calu, pasjonat i urodzony naukowiec. Przyciągał do siebie ludzi: studentów, pracowników, ludzi z przemysłu. Efektywnie i dyskretnie pomógł wielu, np. przy uzyskiwaniu tytułów naukowych, dochował się licznego grona uczniów i kontynuatorów, był wychowawcą wielu roczników absolwentów. Przyciągał ludzi swoim przykładem, umiejętnością rozwiązywania problemów, efektywnością. Posiadał wyjątkowy dar tworzenia spójnych, na wskroś logicznych teorii zjawisk leżących w obszarze Jego zainteresowań. Przychodziło Mu to tak prosto jak prawdziwemu kompozytorowi tworzenie utworów muzycznych.

Widoczny w Jego publikacjach sposób wyrażania kwestii naukowych, a także Jego charakter pisma są niemal

fotograficznym odbiciem Jego charakteru - widać ład, porządek, systematykę i elegancję. Każda kwestia była dokładnie rozplanowana i wypunktowana na papierze. Dominującą cechą Jego osobowości była zdolność dostrzegania istoty i porządku w otaczającym nas świecie zjawisk. W chaosie i szumie informacyjnym widział strukturę istotnych elementów i ich wzajemne powiązania. Jest autorem systematyki przemian związków organicznych, systematyki praw chemii, także spiralno-śrubowej teorii ewolucji, a nawet teorii rozwoju języka. Obszar Jego zainteresowań był bardzo szeroki: chemia organiczna i fizyczna, kinetyka chemiczna, modelowanie matematyczne procesów chemicznych, filozofia nauk przyrodniczych, astronomia i kosmogonia. Był orędownikiem teorii systemów i systemowego widzenia zjawisk. Teoretyk i pragmatyk w jednej osobie.

Sprawdzał się wszędzie: w Polsce na Wydziale Chemicznym PRz, wcześniej

w Wrocławiu na tamtejszej Politechnice, jak również za granicą i w przemyśle. Wszędzie charakteryzowały go oryginalność i innowacyjność, logika, porządek, systematyka i wynikająca stąd umiejętność przewidywania. Pamiętam Jego systematykę kwasów żółciowych, której stworzenie prowadziło Go w kierunku biotechnologii. Widzę, jak mówił: „A teraz przechodzimy od etapu bałaganu do etapu porządkowania”.

Studentów i pracowników motywował do efektywnej pracy tylko poprzez przykład osobisty i taktowną zachętę. Bez afiszowania się pomógł wielu osobom w ich problemach naukowych. Byliśmy i jesteśmy dumni, że taka wyjątkowa osobowość była i jest częścią naszego Wydziału. To On kształtował rzeczywistość, a nie rzeczywistość Jego.

Realizowane badania w obszarze kwasów żółciowych były motywacją do pozytywnej odpowiedzi ze strony przemysłu farmaceutycznego, gdzie zdecydował się dalej realizować na-

ukowo. Pracując tam od 1995 r., utrzymywał naukowe i osobiste kontakty z kolegami z Politechniki Rzeszowskiej, których motywował do współpracy nad rozwiązaniami w dziedzinie leków. W ICN Polfa S.A. współuczestniczył w opracowaniu drogi syntezy dla 10 substancji czynnych oraz w modernizacji 30 produktów leczniczych. Jest autorem i współautorem 8 polskich patentów z zakresu oczyszczania związków organicznych, syntezy związków organicznych, izolacji związków naturalnych oraz przetwórstwa tworzyw sztucznych.

Miał bardzo pozytywny wpływ na życie wielu. Taką treść każdy z nas chciałby mieć na swoim nagrobku. *Non omnis moriar* - Nie wszystek umrę. Ta sentencja ma tu pełne uzasadnienie. Śp. Edward Rokaszewski (zm. 8 września 2011 r.) pozostanie w naszej pamięci jako wybitny umysł i wybitna osobowość.

Przemysław Sanecki

Śpij spokojnie – Dusiu od Wicia ad memoriam

„*De mortuis aut nihil aut bene*”. I jak tu o Tobie pisać Dusiu jako o zmarłym? Ciągłe mi przecież stoisz żywy przed oczami. Minęło ponad czterdzieści lat naszej znajomości, a mnie się wydaje, że to ledwie maleńka chwilka, mgnienie oka. Gdy się dowiedziałem o Twojej śmierci nie mogłem uwierzyć, że to już - przecież tak niedawno zaczęliśmy razem pracować, jeszcze w starym budynku D. Nie mogę, nie potrafię napisać o Tobie w sztamowym i konwencjonalnym stylu - o Twojej pracy, osiągnięciach, zasługach - niech to zrobi ktoś inny. Zresztą Dusiu, kto za kilka lat będzie o tym pamiętał?

Chcę Cię zapamiętać jako Człowieka z krwi i kości, z różnymi cechami charakteru i tymi pozytywnymi, i tymi negatywnymi, a nie jako spiżową, niemal pomnikową postać. Chcę się skupić w moich myślach nad tymi cechami, które stają się coraz rzadsze i powoli, ale skutecznie odchodzą do lamusa - tymi, które Cię wyróżniały i o których będę pamiętał.

Na pierwszym miejscu postawiłbym uczciwość - w ważnych sprawach

i błahostkach. Można było na Tobie polegać. Jeśli już coś obiecałeś, to zrobiłeś bez względu na wysiłek i koszty, które się z tym wiązały.

Rzetelność i systematyczność - byłeś życiowo poskładany, pragmatyczny, wszystko miało u Ciebie odpowiednie miejsce i wagę. Starąłeś się nie zostawiać problemów nierozwiązanych, niedokończonych. Zawsze mnie zadziwiałały te Twoje teczki z papierami, równo poukładane z odpowiednimi napisami, prawie jak w archiwum. Nawet Twój sposób pisania był charakterystyczny - spotkałem taki kaligraficzny styl w starych księgach parafialnych pisanych ręcznie. Kto dzisiaj tak pisze?

Ambicja i upór naukowy (nie mylić z upartością) - tego Ci zawsze zazdrościłem. Stawiałeś sobie poprzeczkę wysoko, wiedząc, że możesz jej nie przeskoczyć. Teraz wiem, że to była olbrzymia motywacja do wysiłku, do poszerzania horyzontów, do realizacji swoich pasji, do wyjścia poza zakres prezentowanej dziedziny wiedzy.

„Wspomaganie” naukowe innych - jak wiele prac zostało zrealizowanych

na Twoich pomysłach. Mogę to potwierdzić, bo sam byłem tego świadkiem. Dzisiaj nikt z korzystających z Twoich pomysłów i doświadczeń o tym nie mówi, ba, nawet uważa je za swoje własne. Nie spotkałem (może poza chwalebny jednym wyjątkiem) nikogo, kto powiedziałby - to był pomysł Dusia. Pamiętam też, że gdy ktoś nie dawał sobie rady (a nie były to sporadyczne przypadki), sam brałeś się do roboty. Myślę, że wielu Cię w tym momencie wykorzystywało, mówiąc - Panie Edziu (Panie Doktorze, Edziu - w zależności od stopnia zażyłości), ta reakcja nie wychodzi - i już było pewne, że Pan Edzio się za to weźmie.

Niechowanie uraz - pamiętasz Dusiu, jak wiele razy się kłóciliśmy, spieraliśmy, aż iskry leciały. Mieliśmy w niektórych sprawach zupełnie inne poglądy. Gdy opadły z nas emocje, uważaliśmy to wszystko za rzecz niebyłą. Wielokrotnie słyszałem i teraz słyszę, że jaka to ta nasza przyjaźń, skoro się spieraliśmy i kłóciliśmy. A ja wam powiadam, że stokroć lepiej się wyklócić i wygarnąć sobie wszystko, niż cicha-

czem i po kryjomu na siebie donosić. Jeśli się bowiem ludzie ze sobą nie spierają, to są sobie obojętni. To tak jak w małżeństwie, jeśli małżonkowie się nie kłócą, to rozwód bliski.

Otwartość - niełatwo było Cię przekonać, oj nie. Ale jeśli nawet z czymś się nie zgadzałeś, było pewne, że to przemyślisz, być może wielokrotnie. Po jakimś czasie, gdy przekonałeś się do tego, przyznawałeś rację. Myślę, że w takim podejściu wielką rolę odgrywała Twoja Oleńka. Ona najlepiej wie, o co chodzi.

Miałeś Dusiu i swoje wady, mniejsze i większe, ale któż ich nie ma. One również wchodzi w skład charakteru każdego człowieka. Można być bliskim ideału - ja znam tylko dwie osoby idealne: Pana Jezusa i Jego Matkę.

Miałeś Dusiu swój wypielegnowany w myślach i wymarzony dom w Sułowie, gdzie spędziłeś dzieciństwo i młodość. Zawsze do niego wracałeś, także myślami. Stale powtarzałeś, że go kiedyś całkowicie wyremontujesz i zamieszkaż w nim na emeryturze. Wróciłeś na zawsze do niego, do swego Sułowa, bo stamtąd Bóg w swej łaskawości zabrał Cię do siebie. Jestem pewny, że w cichości serca o tym marzyłeś, tego chciałeś i to otrzymałeś.

Na pogrzebie katolickim przy składaniu ciała do grobu śpiewa się pieśń „**Salve Regina, Mater Misericordiae**”. Wbrew pozorom jest to hymn radosny, pełen optymizmu, mimo smutku towarzyszącego obrządkowi pogrzebowemu. Niech to Miłosierdzie, które jest wielokroć większe od naszych grze-

chów, ułomności i słabości, wprowadzi Cię do miejsca wiecznej szczęśliwości.

„W domu Mego Ojca jest mieszkań wiele”. Jeśli są mieszkania, to z pewnością i laboratoria. Dusiu, trzymaj dla mnie miejsce przy stole laboratoryjnym obok siebie, gdy kiedyś tam przyjdę.

„**Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam**” - czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny. Twoja śmierć jest tego najlepszym przykładem i przypomnieniem tej prawdy.

O dulcis Virgo Maria, opiekuj się i wstawiaj za nami, nieznanymi tego dnia i godziny.

Będzie mi Ciebie, Dusiu, brakowało.

Śpij spokojnie, Dusiu, śpij spokojnie, Pan Cię wskrzesi w Dniu Ostatecznym.

Witold Mazurkiewicz

„Vivat Academia! Vivant Magistrowie!”

Na Wydziale Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej już po raz drugi odbyła się uroczysta ceremonia graduacji

W dniu 18 września br. na Wydziale Zarządzania już po raz drugi odbyła się ceremonia graduacji. Dyplomy uroczystie wręczono - w towarzystwie prorektora ds. kształcenia prof. Leszka Woźniaka - kilkuset absolwentom Wydziału, którzy celebrowali tę podniosłą chwilę w otoczeniu rodzin. Ceremonię otworzył dziekan Wydziału dr hab. Grzegorz Ostasz, prof. PRz, który żartobliwie sparafrazował fragment pieśni studenckiej *Gaudeamus igitur* - zamiast *Vivat Academia! Vivant Professores!* powiedział: *Vivat Academia! Vivant Magistrowie!* Pieśń ta zresztą bywała już w historii obiektem twórczych przekształceń. Już średnio-wieczni żacy śpiewali pod nosem: *Niech żyje akademia! Niech żyją profesorowie! Obym okazał się fałszywym prorokiem...*

„Partnerski stosunek do studentów jest na Wydziale Zarządzania wartością tradycyjną, która jest podstawą współpracy między wykładowcami a studentami” - w ten sposób dziekan nawiązał do tradycji antycznej szkoły Perypatetyków, w której uczniowie poznawali świat w trakcie przechadzek ze swoimi nauczycielami. „Uczelnie mają za za-

Uroczystość graduacji na WZ.

Fot. I. Oleniuch

danie nie tylko wyposażać studentów w wiedzę o historii, kulturze i przyrodzie, lecz również kształtować rozum praktyczny” - dodał.

Uroczystość odbyła się w bogatej oprawie artystycznej. Atmosferę wzruszenia wywołało wystąpienie pani prodekan dr Beaty Zatwarnickiej-Madury.

„Wielcy filozofowie są zgodni, że największe zaszczyty czy bogactwa, jakie oferuje świat, nie mogą się równać z wartością przyjaźni. Życzę państwu, by przyjaźnie zawiązane na studiach trwały przez całe życie, a być może nawet procentowały w postaci wspólnych przedsięwzięć o charakterze biznesowym”.

„Jeśli ta uczelnia nie dałaby nam dobrej pracy, to która inna mogłaby to zrobić?” - zapytała retorycznie mgr

Agnieszka Gajdek, świeżo upieczona absolwentka.

Po uroczystości było mnóstwo wspólnych zdjęć, wielu absolwentów zapowiedziało, że nie żegnają się ze swoją uczelnią definitywnie, lecz mówią jedynie „do zobaczenia”, gdyż zamierzają korzystać z bogatej oferty studiów podyplomowych Wydziału Zarządzania, która obejmuje: doradztwo zawodowe, nowoczesne techniki komunikacji

z klientem, podyplomowe studia menedżerskie, pośrednictwo pracy, zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy, zarządzanie i pozyskiwanie funduszy europejskich, zarządzanie placówkami oświatowymi, zarządzanie i logistykę w sytuacjach kryzysowych oraz zarządzanie zasobami ludzkimi.

Jan Rybak

Próby statyczne motoszybowca AOS-71

Program budowy i badań dwumiejscowego motoszybowca AOS-71 to pierwsze wspólne przedsięwzięcie Politechniki Rzeszowskiej i Politechniki Warszawskiej. Beneficjentem i głównym realizatorem jest Katedra Samolotów i Silników Lotniczych Politechniki Rzeszowskiej. Program ten jest realizowany w ramach przedsięwzięcia ministra nauki i szkolnictwa wyższego „Inicjatywa technologiczna I”, z inicjatywy Międzyuczelnianego Wielofunkcyjnego Lotniczego Laboratorium Naukowo-Badawczego w Bezmiechowej.

Program AOS-71 stanowi kontynuację programu ULS - Ultralekkie Szybowce i Motoszybowce, realizowanego od 1978 r. przez Zespół Naukowo-Badawczy Lotniczych Konstrukcji Kompozytowych w Instytucie Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej.

Opracowany i zbudowany w ramach niniejszego projektu prototyp wielofunkcyjnego dwumiejscowego motoszybowca nowej generacji, wyposażony w składany, ekologiczny zespół napędowy opierający się na odnawialnych źródłach energii,

Próby motoszybowca na WBMiL.

Fot. własna

Podstawowe dane techniczne motoszybowca AOS-71

Powierzchnia nośna	15,8 m ²
Wydłużenie	17
Maksymalna masa w locie	550 kg
Masa własna	350 kg
Masa ładunku w kabinie	200 kg
Prędkość maksymalna	250 km/h
Prędkość minimalna	68 km/h
Opadanie minimalne	0,8 m/s
Doskonałość aerodynamiczna	31
Moc nominalna	30 kW
Napęd: silnik synchroniczny trójfazowy Sineton A37K015	

będzie stanowić doskonałą platformę do prowadzenia badań naukowych dotyczących m.in. wyprzedzających technologii lotniczych, jak również wykorzystania odnawialnych źródeł energii do napędu statków powietrznych. Prototyp będzie doskonałą bazą do opracowania i wdrożenia do produkcji wersji komercyjnej motoszybowca.

Motoszybowiec jest budowany pod nadzorem Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Przepisy lotnicze wymagają wykonania wielu prób wytrzymałości i sztywności wybranych elementów konstrukcji oraz prób funkcjonalnych przed dopuszczeniem motoszybowca do oblotu i prób w locie. Część wymaganych testów była i jest wykonywana przez współrealizatora - Instytut Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej, część przez Katedrę Samolotów i Silników Lotniczych Politechniki Rzeszowskiej przy udziale Katedry Awioniki PRZ. Do chwili obecnej zespół realizujący projekt wykonał:

- próbę statyczną kompozytowego dźwigara skrzydła motoszybowca, którą przeprowadzono w Politechnice Warszawskiej z wynikiem pozytywnym. Próba była prowadzona do całkowitego zniszczenia bagnetu dźwigara skrzydła,
- próby zmęczeniowe kompozytowego dźwigara skrzydła motoszybowca realizowane w Politechnice Rzeszowskiej. W próbie są wykorzystywane tensometry optyczne oraz nowa metoda pomiaru odkształceń z wykorzystaniem skanera 3D,

■ integralne próby wytrzymałości skrzydeł i środkowej części kadłuba w punktach B i E obciążeń w locie w temperaturze pokojowej oraz w temperaturze podwyższonej (54°C), które zrealizowano 1 lipca 2011 r. w Politechnice Rzeszowskiej z wynikiem pozytywnym. Próby te były przeprowadzane z wykorzystaniem cyfrowych technik pomiarowych. Po raz pierwszy odbyły się próby statyczne

kompozytowego płatowca w podwyższonej temperaturze w klatce wytrzymałościowej. Wcześniej były wykonywane próby statyczne płatowców metalowych. Pozostałe testy są w trakcie realizacji, termin ukończenia jest przewidywany na ostatnie dni listopada 2011 r.

Zdzisław Siekierda

Studenci o sobie i nie tylko

Adres Samorządu Studentów PRz: DS „Promień”, ul. Akademicka 1, pokój 1, tel. 017 865 13 57

Szlakiem im. gen. pil. Tadeusza Góry

W dniach 16-24 sierpnia br. studenci z Koła Naukowego Geodetów GLOB w składzie: Monika Mendocha, Karolina Mierzwińska, Anna Mik, Anna Śnieżek, Grzegorz Kołcz, Mateusz Małys wyruszyli do Bezmiechowej Górnej, aby wytyczyć Szlak im. gen. pil. Tadeusza Góry.

To trudne zadanie rozpoczęliśmy od zapoznania się z terenem. Mimo deszczu i mlecznej mgły wyruszyliśmy w las. Ubrani w „stroje” przeciwdeszczowe, kalosze (z którymi prawie się nie rozstawaliśmy), wyróżniające nas odbłaskowe kamizelki oraz uzbrojeni w maczety i siekiery tworzyliśmy niepokonaną drużynę. Nawet niesprzyjające czynniki atmosferyczne ustąpiły i naszym oczom ukazało się słońce, które nie opuszczało nas już do wyjazdu.

Szlak im. gen. pil. Tadeusza Góry jest oznakowany żółto-białą szachownicą. Można go podzielić na trzy etapy: pierwszy biegnie równoległe z państwowym czerwonym szlakiem, wiodącym z Sanoka do Przemyśla, następnie odłącza się i prowadzi przez wsie: Rakową oraz Paszową, aby później wspiąć się na górę, na szczycie której mieści się Akademicki Ośrodek Szybowcowy Politechniki Rzeszowskiej. Warto dodać, że szlak ten można przejść w dwie strony. Żółty szlak dostarcza wielu różnorodnych wrażeń. Od bardzo spokojnych, wręcz spacerowych tras, przez strome zejścia i podejścia, urocze polany, przejście przez górski strumyk i marsz przez wsie, co jest jego ogromną zaletą. Przy tej okazji należy podkreślić, że okoliczni mieszkańcy byli dla nas bardzo mili i uprzejmi. Strudzonego piechura raczono rozmową,

W trudnym terenie, przy trudnej pracy.

Fot. G. Kołcz

wą, dobrym słowem, strawą, a nawet mlekiem prosto od krowy ☺. Dalej, podążającym szlakiem ukazuje się piękna i malownicza panorama okolicy.

Podczas tyczenia szlaku każdy uczestnik miał sporo zajęć. Karczowanie lasu, znakowanie, pomiary terenowe technologią GPS, projektowanie na mapach elektronicznych nie należą do łatwych zadań. Wielokrotnie zmagaliśmy się ze zmęczeniem, swoimi słabościami, owadami. Jednak myśl, jaki cel mamy osiągnąć, każdego kolejnego dnia dodawała nam siłę.

Umysły i ciała regenerowaliśmy w wyjątkowym miejscu, gdzie czas płynie trochę wolniej, gdzie warto zatrzy-

mać się, by odpocząć od stresu i biegu życia. Serdeczna obsługa personelu Akademickiego Ośrodka Szybowcowego, możliwość podziwiania paralotni i szybowców w „powietrznym tańcu”, piękno otaczającej przyrody oraz niezapomniane wschody słońca sprawiły, że spędziliśmy tam miłe chwile i zacieśniliśmy przyjacielskie więzi.

Nie można pominąć faktu, że w wolnym czasie mieliśmy okazję popływać kajakami z opiekunem naszego Koła panem Jerzym Gajdkiem, który dzielił się z nami wiedzą i umiejętnościami kajakarskimi. Wspólnie obejrzelśmy też budowę domu AZS-u w Polańczyku.

Studenci o sobie i nie tylko

Korzystając z okazji, serdecznie dziękujemy JM Rektorowi oraz Fundacji Rozwoju Politechniki Rzeszowskiej, bez których wsparcia obóz naukowy nie mógłby dojść do skutku.

Założony cel, jakim było wytyczenie i oznaczenie żółtego Szlaku im. gen. pil. Tadeusza Góry, został osiągnięty. Dzięki

zgraniu grupy i dobrej organizacji pracy, ponadprogramowo udało się nam odnowić niebieski Szlak Rektorski i częściowo czerwony Szlak im. poetki Marii Czernikowskiej. Wróciliśmy dumni i spokojni, pełni nadziei na duży ruch turystyczny na nowo powstałej trasie. Z pewnością, oprócz nowej wiedzy oraz doświadcze-

nia, cała paleta przeżyć i wspomnień pozostanie na długo w naszej pamięci.

*Anna Śnieżek
Monika Mendocha
Karolina Mierzwińska
Anna Mik*

Po raz trzeci zwyciężyli w Bezmiechowej

Studenckie Koło Naukowe Lotników już po raz trzeci wywalczyło pierwsze miejsce na ogólnopolskich zawodach samolotów bezzałogowych podczas Międzyuczelnianych Warsztatów Lotniczych, które odbyły się w dniach 23-25 września br. Zawody te są organizowane corocznie przez Stowarzyszenie Młodych Inżynierów Lotnictwa. Tradycyjnie miejscem rywalizacji bezzałogowców była malownicza Bezmiechowa.

Głównym celem warsztatów jest wymiana doświadczeń uczonych i przedstawicieli branży lotniczej. Uczestnikiem warsztatów może być każdy. Wystarczy zgłosić chęć przybycia. Odbyło się wiele ciekawych i cennych wykładów, zaprezentowano również projekty studenckie.

Regulamin zawodów zakładał m.in., że samolot nie może przekraczać 5 kg

Na stoku Słonnego.

Fot. Archiwum SKNL-u

Od lewej: Michał Nawrot, Grzegorz Szostek, Mateusz Przytuła, Marcin Marchewka, Mirosław Musiał, Michał Wojas, Piotr Szaniec, Maciej Dubiel oraz organizator zawodów Piotr Jaśkowski.

Fot. Archiwum SKNL-u

masy i musi się zmieścić do skrzyni o określonych wymiarach. Te warunki decydowały o geometrii płatowca. Zadanie, jakie należało wykonać, to rozpoznanie i podanie pozycji trzech punktów na obszarze 1 km². Punkty te zostały ukryte przez sędziów w nieznanymi miejscach, a ich odnalezienie nie było łatwe. Samolot PR-9 Tukan został wyposażony w stabilizowaną, automatycznie chowaną kamerę, której obraz był wysyłany na ziemię, dzięki czemu obserwator mógł szukać wzrokowo punktów. Dodatkowo zamontowaliśmy aparat fotograficzny, który z częstotliwością jednej klatki na 2 sekundy fotografował obszar, nad którym samolot wykonywał lot oraz stałą kamerę o dużej rozdzielczości i szerokokątnej soczewce.

Nie obyło się jednak bez przygód. W sobotę późnym popołudniem musieliśmy wykonać oblot samolotu przed

lotem konkursowym. Testowaliśmy zupełnie nowy płatowiec z nową awioniką (w tym autopilotem). Pierwszy start odbywał się autonomicznie, lecz tuż po wyjściu z katapulty pilot przejął kontrolę nad samolotem, gdyż nastąpiła poważna usterka. Podczas startu samolot został uszkodzony, w konsekwencji doszło do uderzenia samolotu w ziemię z dużą prędkością, co spowodowało dość znaczne zniszczenia płatowca. Po przeanalizowaniu strat doszliśmy do wnio-

sku, że nie możemy zmarnować ciężkiej wakacyjnej pracy. Noc była długa i pracowita, udało się naprawić wszystkie uszkodzenia. Następnego dnia wykonaliśmy w pełni autonomiczny lot na autopilocie, odnajdując punkty i lądując bezpiecznie na spadochronie po wykonanym zadaniu. Cały lot został zapisany i po wylądowaniu mogliśmy spokojnie analizować zdjęcia i obraz w poszukiwaniu celu. Udało się nam zlokalizować dwa z trzech punktów.

Późnym niedzielnym popołudniem odbyły się końcowe wykłady oraz ogłoszenie wyników. Pomimo tak wielu przeciwności losu, udało się nam zdobyć po raz trzeci z rzędu pierwsze miejsce. Poczuliśmy wielką ulgę - była to wspaniała nagroda za nasze poświęcenie i determinację w realizowaniu swojej pasji.

Michał Wojas

Projekt „Inno Patent - jako metoda ochrony wynalazków”

Działające przy Politechnice Rzeszowskiej Stowarzyszenie na rzecz Innowacyjności i Transferu Technologii HORYZONTY w marcu 2011 r. rozpoczęło realizację projektu „Inno Patent - jako metoda ochrony wynalazków” współfinansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu „Patent Plus - wsparcie patentowania wynalazków”.

Projekt Inno Patent jest skierowany do studentów i kadry naukowej Politechniki Rzeszowskiej i Uniwersytetu Rzeszowskiego. Ma służyć podniesieniu świadomości, umiejętności i potrzeby rozwijania wiedzy nt. ochrony własności intelektualnej i przemysłowej, jak również zwiększeniu obecności tematyki ochrony własności przemysłowej w środowisku akademickim obydwu uczelni.

W pierwszym etapie realizacji projektu, 15 kwietnia 2011 r. został przeprowadzony konkurs wiedzy o ochronie praw własności intelektualnej i przemysłowej. W konkursie wzięło udział 11 studentów z PRz oraz 2 studentów UR. Wszyscy uczestnicy konkursu wykazali się bardzo dużym poziomem wiedzy nt. patentowania wynalazków. Uroczyste rozdanie nagród laureatom konkursu, z udziałem prorektora PRz ds. nauki prof. dr. hab. inż. Jacka Kluski, rzecznika patentowego PRz mgr. inż. Bronisława Trali i prezesa Stowarzyszenia „Horyzonty” mgr. inż. Kazimierza Tuszyńskiego, odbyło się w dniu 29 kwietnia 2011 r. w Rektoracie Politechniki Rzeszowskiej.

W kolejnym etapie realizacji projektu przeprowadzono dwa szkolenia

Od prawej: prorektor ds. nauki prof. Jacek Kluska, Przemysław Kozioł (I miejsce), Anna Grabias (III miejsce), Kazimierz Tuszyński - prezes Stowarzyszenia „Horyzonty”, Magdalena Łęcka (II miejsce), Bronisław Trala - rzecznik patentowy PRz.

Fot. własna

dotyczące ochrony praw własności przemysłowej. W trakcie każdego ze szkoleń przeprowadzony został wykład gościny rzecznika patentowego - mgr. inż. Bronisława Trali.

Dzięki uczestnictwu w szkoleniach studenci mogli się dowiedzieć m.in., co to jest patent, dlaczego patentowanie jest ważne, a także dlaczego ochrona własności przemysłowej to dobry pomysł. Ponadto uczestnicy mieli okazję zapoznać się z autentycznymi opisami patentowymi. Szkolenia spotkały się z dużym zainteresowaniem ze strony studentów, o czym świadczy bardzo duża liczba zgłoszonych osób chętnych na szkolenia.

Kolejna seria szkoleń jest planowana w październiku i listopadzie 2011 r. Wszystkie aktualne wydarzenia związane z projektem Inno Patent oraz terminy szkoleń można znaleźć na stronie Stowarzyszenia „Horyzonty”: www.horyzonty.man.rzeszow.pl w zakładce projekty/INNO PATENT. Informacje nt. projektu są również udzielane w Biurze Projektu, które znajduje się przy ul. Powstańców Warszawy 8, bud. „L” Politechniki Rzeszowskiej, pok. 1. Serdecznie zapraszamy studentów i kadry naukową do udziału w następnych szkoleniach.

Anna Ordyna

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Spinaker Wiedzy II

Regionalny program wsparcia przedsiębiorczości akademickiej

Miło nam poinformować Państwa, że 26 października 2011 r., podczas uroczystej konferencji inauguracyjnej, która z udziałem przedstawicieli pracowników i studentów podkarpackich uczelni oraz przedsiębiorców z całego regionu odbyła się na Wydziale Zarządzania PRZ, zainaugurowano kolejną edycję projektu SPINAKER WIEDZY, pod wymienioną w tytule nazwą. Zgodnie z założeniami projektu jest on adresowany do osób zainteresowanych zdobyciem lub poszerzeniem wiedzy z zakresu przedsiębiorczości akademickiej, zarządzania prawem własności intelektualnej i przemysłowej oraz umiejętności niezbędnych do założenia firmy spin off/out, zamieszkałych na terenie Podkarpacia i związanych z tutejszym środowiskiem akademickim.

Jak zasygnalizował Paweł Wacnik, prezes spółki INNPuls - realizatora projektu, druga już edycja Spinakera Wiedzy ma na celu kontynuację rozpo-

czętych działań z zakresu popularyzacji fenomenu przedsiębiorczości akademickiej, transferu wiedzy z uczelni do przedsiębiorstw, czego rezultatem ma być wzrastająca w województwie podkarpackim liczba tzw. przedsiębiorstw odpryskowych.

W ramach projektu zaplanowano cztery 80-godzinne grupy szkoleniowe. Każdy kurs obejmie następujące moduły:

- SPINAKERstart - Świat innowacyjnej przedsiębiorczości,
- SPINAKERskill - Osobowość przedsiębiorcza,
- SPINAKERplan - Profesjonalny biznesplan,
- SPINAKERform - Prawne i finansowe formy prowadzenia firmy,
- SPINAKERfund - Gdzie szukać kapitału i wsparcia,
- SPINAKERmarket - Jak zaistnieć na rynku,
- SPINAKERpatent - Chroń swój biznes.

Ponadto członkowie poszczególnych edycji, autorzy najlepszych biznesplanów, wezmą udział w doradztwie bezpośrednio przygotowującym do zarejestrowania działalności gospodarczej, czego świadectwem będzie tzw. proof of concept - dokument stwierdzający techniczny i biznesowy potencjał planowanego spin off-u/out-u. Pierwsza grupa rozpocznie zajęcia w styczniu 2012 r., rekrutacja trwa do połowy grudnia br. Szczegółowe informacje i dokumenty rekrutacyjne można pozyskać ze strony www.spinakerwiedzy.innpuls.pl.

Udział w projekcie jest bezpłatny. Dla uczestników przewidziano materiały szkoleniowe, a dla dojeżdżających do miejsca szkolenia z innej miejscowości - zwrot kosztów dojazdu.

Szczegółowe informacje na stronie: www.spinakerwiedzy.innpuls.pl lub pod numerem tel. 17 77 88 270, e-mail: spinakerwiedzy@innpuls.pl.

Natalia Kolber

Rzeszowski Salon Maturzystów 2011

W dniach 19-20 września 2011 r. Politechnika Rzeszowska była po raz kolejny gospodarzem licznie odwiedzanego Rzeszowskiego Salonu Maturzystów, połączonego z Dniami Otwartymi naszej uczelni. Impreza organizowana jest dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych z inicjatywy Fundacji Perspektywy i Centralnej Komisji Egzaminacyjnej. W Polsce odbyło się w tym roku 18 regionalnych edycji Salonu Maturzystów.

W czasie 2-dniowego Salonu kandydaci na studia mieli okazję wysłuchać wielu interesujących wykładów, zorganizowanych dla nich w salach wykładowych budynków P i S Politechniki Rzeszowskiej, m.in. na temat przyszłorocznej matury i oferty edukacyjnej wyższych uczelni. Osoby zainteresowane studiowaniem w Politechnice Rzeszow-

skiej miały także możliwość zwiedzania wydziałów i bezpośrednich rozmów z nauczycielami akademickimi PRZ.

W gronie wystawców, oprócz naszej uczelni, znalazły się: Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Politechnika Krakowska, Politechnika Warszawska, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej, Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy w Kielcach, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Uniwersytet Rzeszowski, Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie, Małopolska Wyższa Szkoła Za-

wodowa w Krakowie, Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Jarosławiu, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sandomierzu, Wyższa Szkoła Filologiczna we Wrocławiu, Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, Wyższa Szkoła Prawa i Administracji w Przemysłu oraz szkoły policealne: AP Edukacja - Policealna Szkoła Zawodowa, Szkoła Morska w Gdyni, a także MON, Wydawnictwo OPERON, Perspektywy i Wydawnictwo Perspektywy.

Partnerem tegorocznego Salonu Maturzystów było Biuro Informacyjne Parlamentu Europejskiego.

Marta Olejnik

Inauguracja roku akademickiego 2011/2012

Inauguracja poprzedzona mszą św. w kościele o.o. Dominikanów.

W nowej auli.

Odznaczeni przez prezydenta RP.

Wyróżnieni medalem „Zasłużonym dla PRz”.

Odświeżenie tablicy pamiątkowej przez prezydenta RP.

Kierownik Sekcji Liniowej OKL-u K. Burek „Zasłużony dla PRz”.

Tańce i śpiewy „Polonin”.

Zwiedzanie wystawy w holu nowego Centrum.

Sport Akademicki

SPORTOWA GALA NA 60-LECIE

Mistrzowie celulojowej piłeczki czarowali w Rzeszowie

Najlepsi polscy tenisiści stołowi - wielokrotni medaliści mistrzostw świata i Europy - zjechali do Rzeszowa, by uświetnić sportowy akcent obchodów jubileuszu 60-lecia Politechniki Rzeszowskiej. W dniu 22 października br. w hali sportowej Centrum Dydaktyczno-Sportowego od rana rozbrzmiewał gwar rozmów najmłodszych studentów naszej uczelni, uczących się w ramach Politechniki Dziecięcej. Zainteresowanie było tak duże, że organizatorzy (KU AZS i SWFiS), aby pomieścić wszystkich chętnych, musieli pokazywać trzy takie same spektakle.

Głównymi bohaterami pingpongowego show byli: Leszek Kucharski, Stefan Dryszel i Andrzej Jakubowicz - partnerzy nieżyjącego już Andrzeja Grubby ze wspaniałej drużyny, która w latach 80. odnosiła medalowe sukcesy na najbardziej prestiżowych mistrzowskich imprezach na całym świecie. Wspierał ich aktualny mistrz Polski weteranów Marian Woźniak, który mimo 61 lat imponował sprawnością fizyczną. Dawni mistrzowie natomiast pokazali sztukę w posługiwaniu się małą raketką, a w trikach celował Jakubowicz, dla którego świetnym partnerem był Tomasz Lewandowski, kapitan ekstraklasowej drużyny Politechniki Rzeszowskiej.

Prowadzona z humorem impreza pokazała, że pingpong jest nie tylko emocjonujący, ale i stanowi wspaniałą zabawę dla grających. Z wypiekami na twarzy zasiedli na widowni przedstawiciele najmłodszego pokolenia, natomiast ci starsi z nutką sentymentu mogli zobaczyć, że mimo upływu 30 lat najlepsi polscy pingpongiści nadal potrafią z celulojową piłeczką zrobić dosłownie wszystko.

Fot. M. Misiakiewicz

Impreza tego typu została zorganizowana po raz pierwszy w naszym kraju. Nikt dotąd nie wpadł na pomysł, by zawodników, którzy niegdyś sięgali po najważniejsze tytuły, zebrać w jednym miejscu i postawić przy stole naprzeciw reprezentantów młodego pokolenia - pingpongistów uczelnianej drużyny, odnoszącej też spore sukcesy krajowe i międzynarodowe. W rzeszowskiej ekipie wspomnianego wcześniej „Lewego” wspierał Paweł Chmiel (jego kontuzjowany brat Piotr wcielił się w rolę sędziego) i 20-letni mistrz Australii i Oceanii David Powell, przygotowujący się z naszą drużyną do przyszłorocznych igrzysk olimpijskich w Londynie. - Brakuje nam tylko Andrzeja (Grubby) - mówili Dryszel i Jakubowicz. Niektórzy dodawali, że jeszcze trenera Adama Giersza, ale minister sportu, przepaszając, tłumaczył swoją nieobecność nawałem innych obowiązków. Wynik sportowy gali tenisowej zszedł na plan dalszy. Często było tak, że pojedynek rozpoczynał jeden gwiazdor, kończył zaś inny bądź kibic. - Zapisz mnie do sekcji pingpongowej - mówił 8-letni Bartek do ojca, zresztą większość dzieciaków miała okazję poodbijać przy stole z doświadczonymi zawodnikami i posłuchać ich rad. Nikt nie opuszczał sali bez zdjęcia idoli z autografami.

Dużym talentem sportowym wykazał się prorektor prof. Feliks Stachowicz, który w parze z Leszkiem Kucharskim stoczył zacięty bój z trenerem kadry Stefanem Dryszelem i jego partnerem. Co robią dziś starzy mistrzowie? Andrzej Jakubowicz szkoli kadrę juniorów we Francji, Leszek Kucharski „na dniach” obejmuje kadrę Indii, którą ma przygotować do olimpiady w Londynie, Stefan Dryszel uczy grać swoich następców na Śląsku.

Popisy sportowe urozmaicił pokaz modeli latających sterowanych radiem w wykonaniu Jacka Szczepaniaka - mistrza Polski w lataniu precyzyjnym.

Tadeusz Czulno

Autorzy tekstów

dr hab. in. Jan Burek, prof. PRz

Kierownik Katedry Techniki Wytwarzania i Automatykacji

mgr Tadeusz Czulno

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

mgr inż. Stanisława Duda

Sekretariat rektora

Natalia Kolber

INNpuls Sp. z o.o.

dr inż. Witold Mazurkiewicz

Zakład Chemii Organicznej

Monika Mendocha

Studentka WBiIS (budownictwo)

Karolina Mierzwińska

Studentka WBiIS (budownictwo)

Anna Mik

Studentka WBiIS (budownictwo)

mgr Marta Olejnik

Główny specjalista - Redaktor naczelny GP

mgr Anna Ordyna

Stowarzyszenie na rzecz Innowacyjności i Transferu Technologii HORYZONTY

mgr Jan Rybak

Zakład Nauk Humanistycznych

dr hab. inż. Przemysław Sanecki, prof. PRz

Kierownik Katedry Chemii Ogólnej i Elektrochemii

mgr inż. Zdzisław Siekierda

Katedra Samolotów i Silników Lotniczych

dr inż. Dorota Stadnicka

Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji

Anna Śnieżek

Studentka WBiIS (budownictwo)

mgr inż. Bronisław Świder

Kierownik Samodzielnej Sekcji Rozwoju Kadry Naukowej

prof. dr hab. inż. Leszek Trybus

Kierownik Katedry Informatyki i Automatyki

Michał Wojas

Student WBMiL (lotnictwo i kosmonautyka)

mgr Agnieszka Zawora

Sekretariat prorektora ds. rozwoju

Gazeta Politechniki

Redagują

Redaktor naczelny GP

Marta Olejnik

Redaktorzy

Marzena Tarala

Anna Worosz

Zespół redakcyjny

Patrycja Ewa Jagielowicz, Jadwiga Kaleta, Wiesława Malska, Janusz Pusz, Jan Rybak, Bronisław Świder

Adres Redakcji GP

Politechnika Rzeszowska, 35-959 Rzeszów
ul. Poznańska 2, bud. P, pok. 407, tel. 17 865 12 55,
email: olema@prz.edu.pl, www.prz.edu.pl

Wydawca

Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów, ul. W. Pola 2

Projekt okładki

Marta Olejnik

Autor zdjęć na str. 1.

Marian Misiakiewicz

Autorzy akceptują ukazanie się artykułów oraz zdjęć na łamach GP i w Internecie.

Druk

Drukarnia Oficyny Wydawniczej PRz, zam. 110/11
ISSN 1232-7832

Redakcja GP zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania artykułów oraz zmiany ich tytułów.
Nakład: 650 egz. Cena: 2 zł.